

Stołeczny Magazyn **POLICYJNY**

ISSN 1731-4550

czerwiec 2014

www.magazyn.policja.waw.pl

MIĘDZYNARODOWY

PATROL s. 4

Święto Wolności

ELŻBIETA SANDECKA-PULTOWICZ

Komenda Stołeczna Policji oraz Mazowiecki Urząd Wojewódzki wspólnie zorganizowały 3 czerwca br. w Kinie Muranów obchody 25-lecia odzyskania wolności. Patronat nad uroczystościami objął Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Bronisław Komorowski. Uczniowie szkół ponadgimnazjalnych oraz zaproszeni goście wzięli udział w teście wiedzy z historii, mogli również obejrzeć sprzęt policyjny i okolicznościową wystawę fotografii „Od Milicji do Policji”.

Zaproszonych gości i uczestników spotkania powitał Wojewoda Mazowiecki Jacek Kozłowski oraz w imieniu Komendanta Stołecznego Policji i Zastępcę ds. Kryminalnych insp. Robert Szydło. Wiele ciepłych słów pod adresem organizatorów oraz uczniów biorących udział w przedsięwzięciu wygłosił Zastępca Szefa Biura Bezpieczeństwa Narodowego Zbigniew Włosowicz. W spotkaniu wzięli również udział: Mazowiecki Kurator Oświaty Karol Semik oraz przedstawiciele zaprzyjaźnionych służb mundurowych - Okręgowego Inspektoratu Służby Więziennej w Warszawie, a także Izby Celnej oraz Biura Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego m. st. Warszawy.

Kto był pierwszą kobietą premierem Polski? Który z prezydentów RP jest z wykształcenia historykiem? W którym roku uchwalono Konstytucję III RP? – to przykładowe pytania, które pojawiły się w teście wiedzy z historii, w którym łącznie wzięło udział około 200 osób, w tym zaproszeni goście oraz młodzież ze szkół ponadgimnazjalnych. Test składający się z 25 pytań obejmował zagadnienia związane z pierwszymi wolnymi wyborami oraz zmianami, jakie nastąpiły w Polsce i Policji na przestrzeni ostatnich 25 lat.

W trakcie sprawdzania wyników testu uczestnicy obejrzeli film „Egzamin dojrzałości” w reż. Marcela Łozińskiego z 1978 r. obrazujący teatr życia społecznego PRL, gdzie co innego mówiło się oficjalnie, co innego za kulisami. Kontekst filmu oraz ówczesne realia przybliżył uczniom historyk Paweł Kołodziejczyk.

Wszyscy z niecierpliwością oczekiwali ogłoszenia zwycięzców testu, ale zanim to nastąpiło redaktor naczelny magazynu

historycznego „Mówią Wieki” Jarosław Krawczyk podzielił się wrażeniami z pozytywnych efektów przemiany jaka dokonała się 25 lat temu.

Wyniki ogłosił prowadzący spotkanie Naczelnik Wydziału Prewencji Komendy Stołecznej Policji mł. insp. Piotr Idzikowski. Z testem z historii najlepiej poradzili sobie uczniowie Zespołu Szkół Gimnazjalnych i LO w Tarcynie. Drugie miejsce z tą samą liczbą punktów zajęli: Konrad Krajewski oraz Katarzyna Michalak z tej szkoły. Natomiast wśród trzech laureatów pierwszego miejsca znalazł się Marcin Tadzik ze wspomnianej szkoły, a także Julia Leśniak oraz Mateusz Morzyc z III Liceum Ogólnokształcącego im. gen. Sowińskiego w Warszawie.

Wszyscy laureaci otrzymali nagrody książkowe z rąk Mazowieckiego Kuratora Oświaty Karola Semika, Dyrektora Okręgowej Służby Więziennej płk Anny Osowskiej-Rembeckiej oraz I Zastępcy Komendanta Stołecznego Policji insp. Roberta Szydło. Nagrody w postaci filmoteki szkolnej ufundowanej przez Narodowy Instytut Audiowizualny otrzymali reprezentanci dziewięciu placówek szkolnych biorących udział w konkursie.

Dodatkowo w ramach obchodów Święta Wolności w foyer kina zaprezentowano wystawę fotografii pn. „Od Milicji do Policji”, a także plakaty o tematyce Święta Wolności wykonane m.in. przez młodzież biorącą udział w „Turnieju klas policyjnych”. Przed Kinem Muranów można było obejrzeć policyjny sprzęt transportowy użytkowany dawniej i obecnie.

Partnerami przedsięwzięcia było Narodowe Centrum Kultury, Narodowy Instytut Audiowizualny, Wydawnictwo Historyczne „Mówią Wieki” oraz Gutek Film Sp. z o.o. ■

Drogi Czytelniczki, Drodzy Czytelnicy

„Wolność kocham i rozumiem. Wolności oddać nie umiem” – słowa piosenki wykonywanej przed laty przez polski zespół rockowy brzmią szczególnie w tym miesiącu. Mija właśnie ćwierć wieku, od kiedy instytucje państwowe, w tym Policja znalazły się w nowej rzeczywistości. Wiele młodych wówczas osób (tak jak obecny komendant powiatowy Policji w Otwocku) postanowiło wstąpić do służby i pracować w niej nieprzerwanie następnymi latami. Dzisiejsza młodzież zna historię tamtych lat z opowiadań rodziców i kart podręczników. Z myślą o nich KSP wspólnie z Wojewodą Mazowieckim włączyła się w organizację obchodów Święta Wolności. Z inicjatywy Wydziału Prewencji został zorganizowany test wiedzy z historii, któremu towarzyszyły wystawy, pokazy oraz wykład. Relację z tego wydarzenia znajdziecie w bieżącym numerze miesięcznika.

Ponadto proponujemy naszym czytelnikom odwiedzenie razem z nami otwockiej komendy. Na chwilę zajrzemy też za drzwi pracowni badań dokumentów stołecznego laboratorium. Poznamy trudną pracę policyjnych negocjatorów, a od dr. Stanisława Laskusa dowiemy się o prozdrowotnych przedsięwzięciach inicjowanych w KSP. Zgodnie z zapowiedzią rozpoczynamy też cykl artykułów o zasadach udzielania pierwszej pomocy. Pierwszy poświęcamy apteczce samochodowej. Tym, którzy ruszą w najbliższym czasie w podróż życzymy szerokiej drogi a wszystkim czytelników zachęcamy do lektury Stołecznego Magazynu Policyjnego.

Redaktor Naczelna kom. Anna Kędzierawska

SPIS TREŚCI

AKTUALNOŚCI

- 2 Święto Wolności
- 3 Nie czują się bohaterami
- 4 Spotkanie Szefów Policji europejskich stolic
- 4 Międzynarodowy patrol
- 5 O kobietach w mundurach
- 6 Karambol na Południowej Obwodnicy Warszawy – ćwiczenia służb ratowniczych
- 6 „Zatrzymać nienawiść” – seminarium w KSP
- 7 35 nowych oficerów w KSP
- 7 Elektroniczny System Informacji Prawnej

W NASZYM GARNIZONIE

- 8 Wywiad z Komendantem Powiatowym Policji w Otwocku
- 10 „Dochodzeniówka królową wszystkich wydziałów...”
- 11 Optymista urodzony 13 w piątek
- 12 Policyjni negocjatorzy
- 13 Techniczne badania dokumentów
- 15 Ceremoniał policyjny w praktyce – uroczystości patriotyczno - religijne cz. II
- 16 Pierwsza pomoc cz. 1

WYWIAD

- 17 Wywiad z Koordynatorem Zespołu ds. Medycyny Pracy Komendy Stołecznej Policji

PRAWO

- 19 Co nowego w prawie?

ROZRYWKA

- 20 Czy wiesz, że...
- 20 Policyjna krzyżówka

Nie czują się bohaterami

Każdego dnia stołeczni policjanci podejmują dziesiątki interwencji. Do najważniejszych należą te, gdzie zagrożone jest ludzkie życie. Funkcjonariusze na podjęcie akcji ratunkowej mają czasami ułamki sekund.

Szybka reakcja i pomoc udzielona przez asp. **Jakuba Słobodzina** prawdopodobnie uratowała życie mężczyźnie, którego podczas naprawy tłumika przegniótł samochód. Dzięki błyskawicznej reakcji dyżurnego z żoliborskiego komisariatu, poszkodowany powoli wraca już do zdrowia.

Uratowane życie na swoim koncie mają także **st. sierż. Marta Włoszek** i **sierż. sztab. Robert Konopka**. Wszystko wydarzyło się w Ursusie. Kiedy policjanci z komisariatu policji zostali powiadomieni o mężczyźnie, który leżał nieprzytomny na trawie, natychmiast udali się na miejsce i podjęli czynności ratownicze. Do czasu przybycia pogotowia ratunkowego prowadzili resuscytację, która przywróciła funkcje życiowe 59-latkowi.

Trzy osoby mogły zginąć w płomieniach, gdyby nie policjanci z VI Kompanii Oddziałów Prewencji Policji. **Posterunkowi: Jacek Król** i **Bartosz Lewczuk** wyprowadzili małżeństwo oraz ich 16-letnią córkę z ogarniętego płomieniami mieszkania na parterze budynku przy ulicy Miłej w Warszawie. Kiedy rodzina była już bezpieczna, funkcjonariusze wrócili do mieszkania i ugasili pożar. Z powodu podwyższonego poziomu dwutlenku węgla w organizmie, obaj policjanci zostali przewiezieni do szpitala. Ich życiu nie zagraża już niebezpieczeństwo.

Także młodzi policjanci, którzy przebywają jeszcze na kursie podstawowym w Centrum Szkolenia Policji w Legionowie, podczas pełnienia służby na Wale Miedzeszyńskim wykazali się olbrzymią odwagą ratując życie tonącemu mężczyźnie. **Posterunkowi: Łukasz Krzykowski, Michał Kostucha** i **Rafał Grabowski**, gdy tylko usłyszeli wołanie o ratunek dochodzące od strony rzeki, natychmiast ruszyli z pomocą i rzucili w rwący nurt Wisły. Po przepłynięciu kilkudziesięciu metrów, zauważyli tonącego mężczyznę. Kiedy na miejsce przyjechała załoga z komisariatu przy ul. Umińskiego, chcąc pomóc kolegom, w wir rzeki wskoczył także **asp. Kazimierz Markowski**. Uratowany 46-latek przewieziony został do szpitala. ■

*zebrała Agnieszka Włodarska
foto Piotr Świstak, Domink Mikołajczyk*

Spotkanie Szefów Policji europejskich stolic

KOM. ANNA KĘDZIERAWSKA

Z udziałem Komendanta Stołecznego Policji nadinsp. Dariusza Działa zakończyła się w Ankarze cykliczna konferencja Szefów Policji Stolic Państw Europejskich. Od 19 do 23 maja przedstawiciele Policji z kilkudziesięciu krajów dyskutowali o zagadnieniach związanych ze zwalczaniem nowych tendencji w przestępczości w aglomeracjach miejskich oraz zwalczaniem cyberprzestępczości.

foto Policja Ankara

Komenda Stołeczna Policji jako organizator poprzedniej konferencji jest obecnie wiodącym członkiem Komitetu Organizacyjnego. Do udziału w spotkaniu, oprócz szefów stołecznych Policji z krajów europejskich, zaproszono również przedstawicieli Policji z Armenii, Azerbejdżanu, Gruzji i Kazachstanu.

Podczas konferencji Komendant Stołeczny Policji wygłosił referat dot. zwalczania wybuchów o charakterze chuligańskim w sytuacjach zakłócenia porządku publicznego na przykładzie zabezpieczenia Święta Niepodległości w listopadzie ubiegłego roku.

Spotkanie było doskonałą okazją do omówienia różnych obszarów zainteresowania, problemów i bieżących doświadczeń, z których mogą skorzystać wszyscy partnerzy. ■

Międzynarodowy patrol

ELŻBIETA SANDECKA-PULTOWICZ

Czteroosobowa delegacja wileńskich policjantów na zaproszenie Komendanta Stołecznego Policji przebywała z ośmiodniową wizytą w garnizonie stołecznym. Podczas pobytu goście przyglądali się organizacji policyjnych zabezpieczeń najważniejszych krajowych uroczystości, meczu piłkarskiego na Stadionie Narodowym, patrolowali także ulice Warszawy.

Zabieramy do Wilna szereg doświadczeń. Wracamy pełni wrażeń i pozytywnych emocji. Poznaliśmy fantastycznych polskich policjantów, którzy okazali nam serdeczność i na każdym kroku służyli fachową pomocą. Ta wizyta na zawsze zostanie w naszych sercach – mówili podczas pożegnania z warszawskimi policjantami wileńscy funkcjonariusze. W nawiązaniu kontaktów na pewno pomogła im znajomość języka polskiego.

Litewscy policjanci służby patrolowej, trzech funkcjonariuszy i jedna funkcjonariuszka, przyjechali do Warszawy na zaproszenie Komendanta Stołecznego Policji nadinsp. Dariusza Działa, który podczas lutowej Konferencji Szefów Policji Stolic Państw Nadbałtyckich w Tallinie zaproponował wymianę stażową pomiędzy wileńskimi i warszawskimi policjantami.

Funkcjonariusze z Wilna wraz z warszawskimi funkcjonariuszami pełnili służbę na ulicach stolicy w charakterze obserwatorów. Nosili swoje umundurowanie, ale nie byli wyposażeni w środki przymusu bezpośredniego. Mieli okazję z bliska przyjrzeć się pracy stołecznej komendy, biorąc czynny udział w zabezpieczeniu finałowych rozgrywek w piłce nożnej o Puchar Polski rozgrywanych na Stadionie Narodowym, zarówno na terenie obiektu, jak i jego okolicach. Poznali także charakter zadań wykonywanych przez stołecznych policjantów podczas zabezpie-

■ Podczas wizyty w WWP KSP

czenia obchodów Święta Pracy oraz Święta Konstytucji 3 Maja.

Na spotkaniu z Komendantem Stołecznym Policji, a także Prezydent m. st. Warszawy Hanną Gronkiewicz-Waltz, policjanci z Wilna podzielili się swoimi wrażeniami z pobytu w stolicy, przekazali również najistotniejsze różnice, jakie występują między formacjami.

Podczas pożegnania wileńskiej delegacji Zastępca Komendanta Stołecznego Policji insp. Dariusz Pergoł z zainteresowaniem wysłuchał ich uwag i spostrzeżeń związanych ze specyfiką pracy polskiej Policji. Do minusów zaliczyli brak dodatkowego wynagrodzenia za pracę w nocy oraz święta. Dostrzegli natomiast większe uprawnienia polskiej „patrolówki”, dopuszczenie do pracy policyjnych wywiadowców w nieoznakowanych samochodach, krótki czas wystawiania mandatów, a także możliwość udzielania pouczeń. Jeden z postulatów dotyczył z informatyzowania służby patrolowej, co insp. Dariusz Pergoł obiecał poddać dokładnej analizie pod kątem ewentualnego wdrożenia. Wyraził również nadzieję, że ta wizyta posłuży jeszcze bliższej współpracy między litewską a polską Policją. Podkreślił również, że wspólne patrole, rozmowy i robocze spotkania pozwolą obu stronom wymienić się swoimi doświadczeniami. ■

foto Tomasz Oleszczuk

O kobietach w mundurach

KOM. ANNA KĘDZIERZAWSKA

Rola kobiet w instytucjach związanych z bezpieczeństwem jest przedmiotem wielu spotkań i konferencji. Z udziałem przedstawicielek Policji ruszyła platforma kobiet w służbach mundurowych. Wyższa Szkoła Policji w Szczytnie była organizatorem konferencji naukowej poświęconej zarządzaniu kompetencjami kobiet w Policji. O równości szans w służbach mundurowych mówiono w trakcie jednego z paneli VI Kongresu Kobiet. Ostatnio kobiety w mundurach spotkały się podczas ogólnokrajowej konferencji naukowej zorganizowanej przez Koło Naukowe Bezpieczeństwa „Justycjariusze” we współpracy z Instytutem Politologii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego.

RUSZYŁA PLATFORMA KOBIEC

W skład zespołu działającego przy Pełnomocniku Rządu ds. Równego Traktowania wejdzie ok. 30 reprezentantek służb mundurowych, m.in. Wojska Polskiego, Policji, Straży Granicznej, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej. Jego pracami kieruje Pełnomocnik Ministra Obrony Narodowej ds. wojskowej służby kobiet komandor Bożena Szubińska. Zespół ma przeprowadzić szczegółową analizę przepisów prawa służb mundurowych pod kątem równego traktowania kobiet i mężczyzn, zająć się wskazywaniem propozycji rozwiązań legislacyjnych i organizacyjnych, a także upowszechnianiem i promowaniem problematyki równości płci i ochrony praw kobiet w formacjach.

KONFERENCJA W WSPoI

W konferencji naukowej „Zarządzanie kompetencjami kobiet w Policji” pod honorowym patronatem Komendanta Głównego Policji wzięły także udział policjantki z KSP. Przedsięwzięcie było pierwszą konferencją zorganizowaną przez Policję, podczas której zostały poruszone kwestie dotyczące kompetencji kobiet w służbach mundurowych. Zagadnienie omawiano z punktu widzenia zarówno kobiet, jak i mężczyzn; kadry kierowniczej, jak i osób pełniących stanowiska wykonawcze; przedstawiciele środowisk naukowych oraz biznesowych.

WSPÓLNOTA - RÓWNOŚĆ - ODPOWIEDZIALNOŚĆ

Pod takim hasłem odbył się tegoroczny VI Kongres Kobiet. Po raz pierwszy obecni byli szefowie wszystkich służb powołanych do Zespołu Opiniodawczo-Doradczego ds. kobiet w służbach mundurowych przy Pełnomocniku Rządu ds. Równego Traktowania – Policji, WP, SW, SG, CBA, ABW, BOR i PSP. Podobnie, jak w ubiegłym roku, jeden z paneli dedykowany był w całości służbom mundurowym. Panel „Równość szans w służbach mundurowych” poświęcony był zasadom rekrutacji i testów sprawnościowych w poszczególnych służbach. Rozmawiano także o granicach awansu kobiet, potrzebie szkoleń równościowych

i problematyce przemocy w rodzinach funkcjonariuszy i formacjach mundurowych.

O KOBIECACH W MUNDURACH

Podczas majowej konferencji naukowej „Kobiety w mundurach. Rola kobiet w instytucjach bezpieczeństwa” Policję reprezentowały: mł. insp. Kornela Oblńska – Zastępca Dyrektora Gabinetu Komendanta Głównego Policji oraz występująca w imieniu Zastępcy Komendanta Stołecznego Policji mł. insp. Małgorzaty Łyszko-Domagalskiej – kom. Anna Kędzierzawska. Uczestniczki spotkania mówiły o specyfice poszczególnych służb, a także o możliwościach rozwoju osobistego i awansu kobiet. Zachęcały studentki i studentów do podjęcia pracy w formacjach. Poruszano także aspekt zatrudnienia kobiet w służbach pod kątem równego traktowania i praw obywatelskich.

Panelistkami były m.in. członkinie Zespołu Opiniodawczo-Doradczego ds. kobiet w służbach mundurowych przy Pełnomocniku Rządu ds. Równego Traktowania – przewodnicząca kmdr Bożena Szubińska (WP), zastępca przewodniczącej płk Anna Osowska-Rembecka (SW), a także mł. insp. Kornela Oblńska (Policja), st. kpt. Małgorzata Romanowska (PSP) i reprezentująca SG chor. Karolina Miklaszewska. Jedną z prelegentek, dr Elżbieta Sideris – dyrektor Instytutu Ratownictwa Psychologicznego, w swoim wystąpieniu odniosła się m.in. do wyników badań na temat stresu w każdej ze służb. Wynika z nich, że czynniki motywujące i stresujące w poszczególnych formacjach są zbliżone. Według respondentów motywatorami były: stabilizacja zawodowa, realna możliwość zatrudnienia, warunki socjalne, możliwość szkoleń i kształcenia się, natomiast stresorami - zagrożenie dla życia i zdrowia, zbyt krótki czas na wykonanie niektórych zadań czy nadmierne obciążenie pracą.

Temat roli kobiet w instytucjach bezpieczeństwa spotkał się z dużym zainteresowaniem uczestników konferencji. Studenci z ciekawością pytali panelistki m.in. o powody, które skłoniły je do służby w tych formacjach oraz czynniki motywujące do podjęcia zatrudnienia przez potencjalnych kandydatów. ■

Karambol na Południowej Obwodnicy Warszawy – ćwiczenia służb ratowniczych

AGNIESZKA WŁODARSKA

15 poszkodowanych i 5 rozbitych aut to bilans wypadku, do którego doszło na węźle Opacz na Południowej Obwodnicy Warszawy. W akcji ratunkowej biorą udział wszystkie służby ratownicze. Na szczęście to tylko scenariusz ćwiczeń, które odbyły się pod Warszawą. Wzięli w nich udział policjanci, strażacy, ratownicy medyczni i służby drogowe.

Symulacja wypadku drogowego to pierwsze tak duże ćwiczenia na tej trasie. Odbyły się one na zamkniętym dla ruchu węźle Opacz na Południowej Obwodnicy Warszawy. Według scenariusza w zdarzeniu wzięło udział pięć aut, a rannych zostało 15 osób. Jedną z nich trzeba było odtransportować do szpitala śmigłowcem należącym do Lotniczego Pogotowia Ratowniczego. Dodatkowo, w uczestniczącym w wypadku samochodzie osobowym, doszło do rozszczelnienia baku, a na jezdnię wyciekł olej napędowy.

Ćwiczenia w bardzo realny sposób odzwierciedlały sytuację, która w każdej chwili może zaistnieć na naszych drogach. Na miejscu akcji pojawiły się więc wszystkie służby ratownicze. Policjanci nadzorowali i zabezpieczali miejsce zdarzenia, strażacy wyciągali poszkodowanych z rozbitych samochodów, a ratowni-

cy medyczni udzielali im pierwszej pomocy. Na miejscu pojawiły się także służby drogowe Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad.

Dla biorących udział w symulacji służb była to doskonała okazja do przećwiczenia zarządzania akcją ratowniczą na drodze szybkiego ruchu.

Pokaz został zorganizowany w ramach obchodów 10-lecia Polski w Unii Europejskiej oraz Europejskiego Dnia Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego. ■

„Zatrzymać nienawiść” – seminarium w KSP

ELŻBIETA SANDECKA-PULTOWICZ

Przekazanie wiedzy prawnej oraz wypracowanie algorytmów dotyczących właściwej reakcji funkcjonariuszy Policji na przestępstwa motywowane nienawiścią to główny cel seminarium, nad którym honorowy patronat objęli: Pełnomocnik Rządu ds. Równego Traktowania, Rzecznik Praw Obywatelskich i Wojewoda Mazowiecki.

„Zatrzymać nienawiść – przeciwdziałanie i reakcja na przemoc fizyczną i psychiczną oraz mowę nienawiści wobec osób z grup narażonych na dyskryminację” – pod takim tytułem na terenie Oddziału Prewencji Policji w Warszawie odbyło się seminarium połączone z panelami dyskusyjnymi. Wzięła w nim udział kadra kierownicza stołecznej komendy, policjanci służby kryminalnej, prewencyjnej oraz funkcjonariusze na co dzień zajmujący się rozpoznawaniem zagrożeń bezpieczeństwa imprez masowych oraz przestępczością pseudokibiców. Seminarium zostało podzielone na dwie części; w pierwszej głos zabrali zaproszeni goście, natomiast w drugiej części spotkania odbyły się cztery równoległe panele dyskusyjne.

Zaproszonych gości oraz wszystkich uczestników seminarium w imieniu Komendanta Stołecznej Policji nadinsp. Dariusza Działo powitał jego Pełnomocnik ds. Ochrony Praw Człowieka podinsp. Marcin Szyndler. W swoim wystąpieniu podkreślał znaczącą rolę komendy stołecznej w zwalczaniu przestępstw z nienawiści oraz zapobieganiu rozprzestrzenianiu się tego rodzaju zdarzeń. Ze względu na dużą społeczną szkodliwość tych czynów problematyka przestępstw z nienawiści jest w stałym zainteresowaniu komendy stołecznej, o czym świadczą między innymi szkolenia z tego zakresu.

Merytoryczną część seminarium otworzyła Zastępca Dy-

rektora Biura Pełnomocnika Rządu ds. Równego Traktowania - Monika Ksieniewicz. O prawnych aspektach przestępstw z nienawiści i kwalifikacji zdarzeń motywowanych nienawiścią mówiła prokurator Edyta Petryna z Departamentu Postępowania Przygotowawczego Prokuratury Generalnej. Następnie głos zabrał doradca sejmowej Komisji Mniejszości Narodowych i Etnicznych dr Lech Nijakowski. Jacek Purski ze Stowarzyszenia „Nigdy Więcej” zanalizował środowiska pseudokibiców, chuliganów stadionowych oraz omówił ich zachowania motywowane nienawiścią. Temat: „Wyrównywanie szans, czyli o sile stereotypów i ich wpływie na wybory kobiet i mężczyzn w Policji” poruszyła dr Maria Pawłowska z Polskiej Akademii Nauk. Część wykładową zakończył Pełnomocnik Komendanta Głównego Policji ds. Ochrony Praw Człowieka - mł. insp. Krzysztof Łaszkiwicz.

Po zakończeniu seminarium zostanie opracowany materiał dydaktyczny na nośniku DVD oraz broszura informacyjno-educacyjna przeznaczona do dalszego wykorzystania w trakcie kaskadowych szkoleń w komórkach organizacyjnych Komendy Stołecznej Policji. Wartością dodaną seminarium będzie propagowanie równości szans dla kobiet i mężczyzn w różnych aspektach życia społeczno-zawodowego w formacji mundurowej, jaką jest Policja. ■

35 nowych oficerów w KSP

Na początku maja w Wyższej Szkole Policji w Szczytnie odbyła się jedna z największych w ostatnim czasie uroczystych promocji na pierwszy stopień oficerski. W uroczystości mianowania blisko 400 absolwentów wzięli udział Wiceminister Spraw Wewnętrznych oraz Komendant Główny Policji. W promocji uczestniczyło 35 policjantów z Komendy Stołecznej Policji, w tym 12 kobiet. Stołeczni policjanci przyjęli promocję w obecności Komendanta Stołecznej Policji, nadinspektora Dariusza Działo.

Absolwentom gratulowano zdobytych szlifów oficerskich, podkreślając, że to jeden z najważniejszych dni w życiu zawodowym policjanta. Oficerskie gwiazdki zobowiązują do wzorowej służby i dawania przykładu współczesnego patriotyzmu.

Po uroczystości, na terenie uczelni, odbył się Wielki Piknik Rodzinny połączony z Dniami Otwartymi szkoły. Rodziny oraz bliscy promowanych absolwentów, zaproszeni goście, w tym: komendanci wojewódzcy i szkół policji, przedstawiciele kierownictwa służb mundurowych podległych MSW, ABW, Wojska Polskiego, administracji rządowej i samorządowej, świata nauki i duchowieństwa, mieszkańcy Szczytna oraz wszyscy chętni mieli okazję do obejrzenia specjalnie przygotowanych wystaw policyjnego sprzętu, zwiedzenia oraz uzyskania informacji o szkole, a także wzięcia udziału w rozmaitych atrakcjach specjalnie przygotowanych na ten dzień.

Uroczystości uświetniła Orkiestra Reprezentacyjna Policji oraz kompania reprezentacyjna Policji z Warszawy.

Policjanci na kursie oficerskim w Szczytnie przygotowywali się do uzyskania wyższych kwalifikacji zawodowych oraz do objęcia w przyszłości stanowisk kierowniczych. Absolwent szkoły oficerskiej to przede wszystkim ekspert pionu służby prewencyjnej bądź kryminalnej, ale także osoba, która potrafi kierować zespołami ludzkimi i kształtować politykę kadrową. Posiada też

umiejętność organizowania współpracy wewnątrzpolicyjnej oraz z podmiotami pozapolicyjnymi. Szkolenie oficerskie odbywa się w trybie stacjonarnym i trwa 6 miesięcy. W trakcie kursu policjanci zdają szereg egzaminów, między innymi z różnych dziedzin prawa, zarządzania czy psychologii. Kurs kończy się egzaminem oficerskim. ■

opracowano na podstawie materiałów WSPol

Elektroniczny System Informacji Prawnej

ELŻBIETA SANDECKA-PULTOWICZ

W Komendzie Głównej Policji został uruchomiony Elektroniczny System Informacji Prawnej, który zawiera akty prawne Komendanta Głównego Policji od roku 1990.

Baza Aktów Własnych Komendanta Głównego Policji jest rodzajem aplikacji informatycznej, która pozwala w łatwy i przejrzysty sposób odnaleźć akt prawny poprzez skrowidz i funkcję wyszukiwania, w celu zapoznania się z treścią danego aktu, jego wydrukowania lub skopiowania.

Aplikacja ta służy sprawniejszej realizacji zadań służbowych przez policjantów i pracowników Policji, a dostęp do niej odbywa się za pośrednictwem przeglądarki internetowej (Internet Explorer od wer. 8, Mozilla Firefox od wer. 26, Chrome):

- **poprzez autoryzację użytkownika** przy użyciu numeru identyfikacyjnego policjanta lub pracownika Policji – zdalny dostęp do zasobów Bazy Aktów Własnych z sieci publicznej Internet pod adresem: <https://m.policja.gov.pl>
- **bez logowania** – w wewnętrznej intranetowej sieci policyjnej Centralnego Węzła Internetowego Komendy Głównej Policji oraz dołączonych komend wojewódzkich (Stołecznej) Policji i szkół policyjnych pod adresem: <http://eredakcja.gov.pl/institution/27883>

Pracę nad Bazą Aktów Własnych, z inicjatywy Komendanta Głównego Policji nadinsp. Marka Działoszyńskiego, podjęto

w 2012 r. w ówczesnym Biurze Prawnym KGP (obecnie Gabinet Komendanta Głównego Policji) – zadanie to umieszczono w „Priorytetach i Zadaniach Priorytetowych Komendanta Głównego Policji na lata 2013-2015”. Każdy akt prawny przed umieszczeniem go w Bazie Aktów Własnych należało przetworzyć z wersji papierowej w elektroniczną, wprowadzić do programu oraz opisać i utworzyć powiązania z aktami pokrewnymi.

- Baza Aktów Własnych – mówi Zastępca Dyrektora Gabinetu Komendanta Głównego Policji nadkom. Bartosz Furgała – to odpowiedź na proces informatyzacji dostępu do prawa, która pozwala na powszechny i nieskomplikowany dostęp do aktów prawnych w większym stopniu, niż dostęp do nich w wersji papierowej. W przyszłości baza będzie uzupełniana o akty prawne wydawane przez komendantów wojewódzkich (Stołecznej) Policji, Komendanta-rektora Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie oraz komendantów szkół policyjnych. Baza Aktów Własnych jest stale rozwijana i doskonalona – w taki sposób, aby w jak największym stopniu zaspokajać potrzeby i spełniać oczekiwania zarówno twórców prawa, jak i jego odbiorców. ■

KOMENDA

OBSZAR DZIAŁANIA - 615 km²

LUDNOŚĆ - 120 000

ZATRUDNIENI POLICJANCI - 216

ZATRUDNIENI PRACOWNICY POLICJI - 35

Wywiad z Komendantem Powiatowym Policji w Otwocku - mł. insp. Robertem Kokoszką

KOM. ANNA KĘDZIERAWSKA

Jak zaczęła się Pana przygoda z Policją?

Po zakończeniu zasadniczej służby wojskowej postanowiłem wstąpić do Policji. Był to szczególnie okres dla formacji. Zmieniała właśnie swoje oblicze po transformacji ustrojowej. Powstawały nowe struktury organizacyjne i tworzone na nowo organizację pracy jednostek. Tak trafiłem do komendy powiatowej w Mińsku Mazowieckim. Poznałem każdy rodzaj służby i przeszedłem wszystkie szczeble w tej jednostce, od kompanii patrolowej, przez wydział kryminalny po pracę w wydziale prewencji. Pełniłem także funkcje kierownicze.

Do września ubiegłego roku był Pan szefem mińskiej jednostki Policji. W jaki sposób poprzednie doświadczenia w służbie wykorzystuje Pan w otwockiej komendzie?

Przez ponad 20 lat służby w mińskiej komendzie miałem okazję poznać ją „od podszewki”. Teraz przyszła kolej wykorzystać zdobytą wiedzę i umiejętności w otwockiej jednostce. Obie komendy różni struktura organizacyjna. W Mińsku Mazowieckim po reorganizacji powstały duże komisariaty Policji. Inaczej jest w powiecie otwockim. Tu mamy dwa komisariaty i cztery posterunki. Struktura jest bardziej rozdrobniona. Nowa jednostka stawia nowe wyzwania. Z mojego doświadczenia wynika, że zdecydowanie łatwiej zarządza się jednak strukturą scentralizowaną.

Jak specyfika rejonu wpływa na zadania, które realizuje jednostka?

Nie bez znaczenia jest tu typ urbanizacji

Mł. insp. Robert Kokoszka rozpoczął służbę w Policji w kwietniu 1991 roku od służby patrolowej w Komendzie Powiatowej Policji w Mińsku Mazowieckim. W jednostce tej przeszedł kolejne szczeble kariery. Pracował w prewencji i wydziale operacyjno-rozpoznawczym, pełnił obowiązki dyżurnego jednostki. Od 2000 roku był Naczelnikiem Sekcji Prewencji. W kolejnych latach zajmował najwyższe stanowiska w tej jednostce: Zastępcy Komendanta Powiatowego ds. Prewencji, Zastępcy Komendanta Powiatowego Policji ds. Kryminalnych, Komendanta Powiatowego Policji.

Z dniem 26 września 2013 roku został powołany na stanowisko Komendanta Powiatowego Policji w Otwocku.

Ukończył Akademię Podlaską w Siedlcach na kierunku Zarządzanie i Marketing.

powiatu otwockiego. Taka sytuacja ma z pewnością wpływ na specyfikę przestępczości. Największe zaludnienie i tym samym zagrożenie przestępczością rejestrujemy w miejscowościach położonych w pobliżu Otwocka, tj. w Józefowie, Karczewie i Wiązownej. Dynamiczny rozwój tych miejsc związany jest z bliskim położeniem Warszawy. Swoje siedziby ma tu także wiele firm. Powstają kolejne osiedla mieszkaniowe, w których zamieszkują osoby pracujące w stolicy.

Sam Otwock jest specyficznym miastem, w którym bardzo dużo jest terenów

leśnych. Z uwagi na walory klimatyczne powstają tu szpitale, sanatoria i ośrodki rehabilitacyjne. Wiele budynków i osiedli rozmieszczonych jest na dużym obszarze leśnym, to oznacza zdecydowanie większy teren do zabezpieczenia, np. przed włamaniami do domów.

Które kategorie przestępstw są dla jednostki największym wyzwaniem? W jaki sposób przeciwdziałacie tym zjawiskom?

W powiecie otwockim nie odnotowujemy poważniejszych przestępstw kryminalnych przeciwko życiu i zdrowiu. Najbardziej dokuczliwe dla mieszkańców ▶

są włamania do mieszkań oraz drobne kradzieże, np. rowerów i różnego rodzaju przedmiotów pozostawianych na posesjach (kosiarki czy narzędzia ogrodnicze). Zdarzają się również przypadki uszkodzeń mienia, najczęściej w formie graffiti. Sprawcami są zwykle młodzi ludzie. W ściganiu tej kategorii przestępstw problemem jest brak monitoringu. Na szczęście niektóre spółdzielnie mieszkaniowe we własnym zakresie instalują system kamer. Dzięki możliwości skorzystania z takich zapisów zarejestrowanych przez kamery osiedlowe już niejednokrotnie ustaliliśmy sprawców i udowodniliśmy ich winę.

Podobnie, jak w innych miejscach w garnizonie stołecznym zwalczamy przestępczość narkotykową. Efektem pracy naszych policjantów jest zatrzymywanie kolejnych młodych osób za posiadanie i udzielanie środków odurzających. Systematycznie podejmujemy też działania prewencyjne i spotkania z młodzieżą w szkołach. Zespół ds. Nietletnich i Patologii otwockiej komendy prowadzi cykliczne zajęcia dla młodzieży szkolnej z zasad odpowiedzialności prawnej nietletnich. Planujemy również zorganizowanie w najbliższym czasie konferencji na temat zagrożeń związanych z zażywaniem narkotyków.

Szczególnym wyzwaniem jest dla nas nadal duża liczba wypadków drogowych ze skutkiem śmiertelnym, szczególnie na drodze nr 17 (w najbliższym czasie planowana jest jej modernizacja). Dlatego też edukacja szkolna, lekcje bezpieczeństwa, działania prewencyjne i kontrolne oraz włączanie się naszych policjantów ruchu drogowego w społeczne akcje i ogólnopolskie kampanie to tylko niektóre kroki podejmowane, by zwiększyć bezpieczeństwo na drogach powiatowych.

Dużym zagrożeniem są też zwierzęta leśne. Tutaj mamy duże zalesienie. Często mieszkańcy zgłaszają wkraczanie dzikich zwierząt na osiedla mieszkaniowe i posesje.

Jakie problemy zgłaszają najczęściej mieszkańcy podczas debat społecznych? Jakie działania podejmujecie, aby czuli się bezpiecznie w miejscu swojego zamieszkania?

W przeważającej części mieszkańcy zwracają uwagę na zagrożenia w ruchu drogowym, m.in. na przekraczanie prędkości w terenie zabudowanym, parkowanie pojazdów w miejscu niedozwolonym oraz brak odpowiedniej infrastruktury: chodników, oświetlenia czy dróg dojazdu do szkół. Na wszystkie sygnały reagujemy natychmiast. Jeśli któryś z problemów jest poza kompetencją Policji, sprawę przekazuje-

my do właściwej instytucji. Na bieżąco rozwiązywane są, np. zgłoszenia dotyczące zaśmiecania czy spożywania alkoholu w miejscach publicznych. W celu ograniczenia skali kradzieży rowerów na terenie powiatu, wprowadziliśmy system znakowania tych jednośladów.

Aby uchronić mieszkańców przed złodziejami mieszkaniowymi występujemy podczas debat społecznych z prośbą o informowanie Policji o każdym podejrzeniu i spostrzeżeniu dot. osób obserwowujących posesje. Staramy się nawiązać ścisłą współpracę z mieszkańcami. Zależy nam na tym, by współpracowali z Policją i w sytuacji zagrożenia nie wahali się mówić o podejrzanym osobach. Systematycznie wymieniamy też informacje z jednostkami sąsiadującymi na temat działających grup przestępczych specjalizujących się głównie we włamaniach do mieszkań. Prowadzimy działania prewencyjne na podległym terenie, również przy wsparciu policjantów z komendy stołecznej Policji (OPP, WWP). Angażujemy zarówno służby umundurowane, jak i operacyjne.

Mając na celu zwiększenie w naszym rejonie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, edukację rozpoczynamy już z dziećmi i młodzieżą. Organizujemy nie tylko cykliczne zajęcia w szkołach, działania profilaktyczno-edukacyjne ale także konferencje, jak chociażby tę ostatnią - przygotowaną 26 maja w Miejskim Domu Kultury w Otwocku z udziałem gimnazjalistów. Do udziału w niej zaproszono: policjantów Wydziału Ruchu Drogowego KSP oraz znanego polskiego motocyklistę rajdowego - Jacka Czachora (wielokrotnego mistrza i wicemistrza kraju w rajdach Enduro, trenera i instruktora młodzieży, 13-krotnego uczestnika Rajdu Dakar). Policyjni eksperci oraz rajdowiec dzielili się swoim doświadczeniem. Jestem przekonany, że takie autorytety mogą mieć wpływ na kształtowanie wśród młodzieży właściwych postaw związanych z bezpieczeństwem na drodze.

Bez współpracy z prokuraturą, innymi służbami oraz samorządowcami trudno byłoby realizować codzienne zadania. Jak ta współpraca układa się w Waszym powiecie?

Wspólnie ze Strażą Miejską patrolujemy teren, organizujemy patrole szkolne. Część wspólnych interwencji dotyczy też dzikich zwierząt i bezpańskich psów. Najczęściej jednak zgłoszenia tego rodzaju załatwiane są we własnym zakresie przez strażników miejskich.

Systematycznie współpracujemy też ze Strażą Leśną. Dzięki współdziałaniu obu służb zatrzymujemy sprawców kradzieży,

w tym infrastruktury kolejowej (np. tory i inne urządzenia).

Cyklicznie spotykamy się z Prokuratorem Rejonowym. Podczas spotkań wymieniamy uwagi i spostrzeżenia co do pracy policjantów i prokuratorów. Przygotowujemy się też do zmian w Kodeksie postępowania karnego. Tak duże zmiany w prawie wymagać będą wielu szkoleń zarówno funkcjonariuszy Policji, jak i prokuratorów.

Z kolei dzięki współpracy z władzami samorządowymi pozyskaliśmy w tym roku środki na zakup 3 radiowozów. To niezwykle ważne, bo obecny tabor to pojazdy stare i wyeksploatowane. Mam nadzieję, że dzięki współpracy z samorządem będziemy systematycznie ten tabor unowocześniać. Dzięki wsparciu władz miejskich i powiatowych otrzymaliśmy też środki na służby ponadnormatywne oraz na zakup urządzeń do badania trzeźwości kierujących. W dalszym etapie naszej współpracy myślimy o poprawie warunków pracy policjantów. Szczególnie obiekty posterunków Policji wymagają gruntownych remontów. Wiąże się z tym także wprowadzenie pewnych zmian organizacyjnych pracy tych jednostek.

Co pomogłoby jeszcze jednostce pracować skuteczniej i efektywniej?

Tylko w samej jednostce Policji w Otwocku brakuje pomieszczenia, w którym można byłoby zorganizować szkolenie czy przeprowadzić odprawę z większą grupą policjantów. W chwili obecnej korzystamy z pomieszczeń szkoły lub miejskiego domu kultury.

Z kolei skuteczność policyjnych działań wzmocniłby z pewnością miejski monitoring. Dotychczas przy rozwiązywaniu niektórych spraw wykorzystujemy obraz zarejestrowany przez kamery monitoringu zainstalowane na osiedlach mieszkaniowych. Te jednak obejmują swoim zasięgiem tylko fragment otoczenia.

W związku z zagrożeniami w ruchu drogowym oraz drobnej przestępczości zwiększyliśmy obsadę policjantów ruchu drogowego i powołaliśmy referat patrolowo-interwencyjny. W przyszłości planujemy też dokonać następnych zmian organizacyjnych mających na celu dostosowanie struktur do bieżących potrzeb.

Dziękuję za rozmowę. ■

**Komenda Powiatowa Policji
w Otwocku**

ul. Pułaskiego 7A

05-400 Otwock

tel. dyż.: (22) 779-40-91

fax: (22) 604-12-07

„Dochodzeniówka królową wszystkich wydziałów...”

PODKOM. EWA SZYMAŃSKA-SITKIEWICZ

Policjant: podinsp. Anna Niemirska

Staż w Policji: 21 lat

Jednostka: Naczelnik Wydziału Dochodzeniowo-Śledczego KPP w Otwocku

Każdy w życiu odnajduje swoje powołanie poprzez rozwój zawodowy, intelektualny, napotkane miejsca, poznanych ludzi, ukończone szkoły. Naczelnik Wydziału Dochodzeniowo-Śledczego Komendy Powiatowej Policji w Otwocku podinsp. Anna Niemirska swój rozwój zawodowy związała właśnie z tą jednostką i pracującymi tam ludźmi. Od ponad 21 lat pełni służbę jako „dochodzeniowca” i nic raczej tego nie zmieni.

SKĄD POMYŚL NA WSTĄPIENIE DO POLICJI?

Spełniłam swoje marzenie. Kiedy ukończyłam studia, od razu chciałam wstąpić w szeregi Policji. Jednak przez pierwsze pół roku były zablokowane przyjęcia. Kiedy tylko dowiedziałam się, że są możliwości, podjęłam kroki, aby być policjantką. Kurs podstawowy ukończyłam w OPP KSP. Jednak od pomysłu (bez skutku – śmiech) odsuwał mnie mój emerytowany tata – policjant. Uważał, że to nie jest zawód dla kobiety. Sam pokonał wiele wyzwań zawodowych, więc chciał mi tego oszczędzić. Praca w rytmie wyznaczonym każdego dnia w dochodzeniówce jest dla mnie wyzwaniem i pasją.

DLACZEGO PION KRYMINALNY?

Na początku swojej drogi zawodowej pracowałam w wydziale ds. nieletnich. Była to inspirująca praca. Jednak chwilę później dostałam propozycję w dochodzeniówce i tak już zostało. Nie wyobrażam sobie innej pracy. Ten wydział, to królowa wszystkich pionów w Policji. Bez niej i ludzi tam pracujących, wszystko by upadło. Tutaj należy podejmować szybkie i trafne decyzje. Na już, na zaraz. I trzeba brać za to odpowiedzialność. To wciągą. Osobiście miałam szczęście, że trafiłam na fantastycznych nauczycieli tej profesji. Z dwoma z nich pracuję do dzisiaj. Mają oni duży szacunek do służby. Kiedy trzeba przyjść do pracy ponadplanowo, to nie pytają – dlaczego? Kiedy mamy problem, robimy burzę mózgu. Tacy ludzie to skarb. Boję się, że za chwilę nie będzie miał, kto uczyć młodych funkcjonariuszy. Bo od kogo, jak nie od „starych” pracowników ma czerpać wiedzę młody policjant? Coraz mniej takich ludzi i powinniśmy ich bardziej szanować. Są nie tylko oddani służbie, ale także służą wiedzą innym.

CODZIENNOŚĆ...

Przychodząc do pracy, nie wiem co zastanę. Może to być wypadek, może to być zabójstwo, albo jeszcze inne wydarzenie, na które będę musiała postać swoich ludzi. Gdy trzeba, jadę z nimi. Biorę czynny udział w czynnościach procesowych. To „dochodzeniowca” musi zabezpieczyć miejsce zdarzenia, przyjąć zawiadomienie, przesłuchać świadków itd. Jest mnóstwo pracy, a rąk mało, więc przyłączam się do wykonywania przydzielonych im przeze mnie zadań. 1/3 mojego zespołu to dziewczyny. Są dobre w tym, co robią. Panowie, również są niezastąpieni w pracy dochodzeniowej. Właśnie z tych ludzi, z pionu kryminalnego wywodzą się przełożeni. Dochodzeniówka to „kuźnia kadr”. To głównie Ci ludzie awansują. Poradzą sobie wszędzie. Stają się dobrymi przełożonymi. Sama tego doświadczyłam i miałam przyjemność współpracy. Żeby poczuć tę pracę, trze-

ba ją polubić. Osobiście jestem typem samouka. Lubię czytać przepisy, komentarze, orzecznictwa. Jestem bardzo dociekliwa. Traktuję to jako zaletę, nie wadę. Nie każdy nadaje się do tej pracy. Kiedy przychodzi do naszego zespołu nowy człowiek, bierze udział w każdym zdarzeniu. Uczy się obserwując pracę doświadczonych policjantów i wraz z nimi sporządza dokumentację. Między innymi to, jak pisze, świadczy o tym, czy nadaje się do dalszej służby w dochodzeniówce. Z moim zastępcą, asp. szt. Robertem Turzyńskim, dajemy kandydatowi trzy miesiące na szkolenie przy innym policjancie. Oczywiście są takie osoby, które po dwóch miesiącach nadają się na samodzielny dyżur, a są i takie, które potrzebują więcej czasu na adaptację. Pracownicy współpracują między sobą na zasadach podobnych, jak kadra kierownicza. Osobiście, jak czegoś nie jestem pewna, pytam innych naczelników. Kiedyś był powołany zespół w wydziale dochodzeniowym w komendzie stołecznej, gdzie wszyscy naczelnicy dochodzeniówki z garnizonu dzielili się swoją wiedzą i doświadczeniem. Raz na kwartał taka wymiana informacji byłaby wspaniałym czynnikiem łączącym dochodzeniowców z terenu. Do tego dochodzi dobra współpraca z prokuraturą, a z tą w Otwocku mamy bardzo dobre relacje.

JAK ZMIANY KODEKSOWE WPŁYWAJĄ NA RYTM PRACY?

Przeszłam przez wiele zmian w zapisach prawnych. Tak jak wspomniałam, dużo czytam, interesuję się każdą ewolucją w przepisach. W dochodzeniówce prócz interpretacji bieżących przepisów potrzebna jest praktyka. Inaczej wiele rzeczy się zapomina. W chwili obecnej nastąpiła zmiana dotycząca podwyższenia kwoty za czyn popełniony z kodeksu wykroczeń. To, co kiedyś było przestępstwem, stało się od niedawna wykroczeniem. To samo dotyczy pijanego rowerzysty. Kilka rzeczy ujęto z przepisów procesowych, ale przybyło innych. Z latami rozwinęła się przestępczość internetowa. To plaga dzisiejszych czasów. Podczas pełnienia przeze mnie służby, druki procesowe zmieniały się kilkakrotnie. Z perspektywy lat i nabytego doświadczenia sądzę, że ze wszystkim należy poczekać na efekty.

DOM A PRACA...

Mam pięć wyjątkowych koleżanek jeszcze z czasów podstawówki. Spotykamy się raz w miesiącu. Śmieją się, że nerwy mi wycięto. To one działają na mnie terapeutycznie. Nie przenoszę też pracy do domu. Tak ustaliliśmy z mężem i tego się trzymamy. ■

Optymista urodzony 13 w piątek

ELŻBIETA SANDECKA-PULTOWICZ

Dobra komunikacja jest dla niego najważniejsza, bo zbliża ludzi. Komisarz Dariusz Sadoch jest urodzonym liderem, który z charyzmą potrafi z ludźmi rozmawiać i ich integrować. Zawsze uśmiechnięty, z wewnętrzną pogodą ducha przyciąga ich do siebie jak magnes. Posiada wyjątkowy dar do otwierania ludzkich serc, bo sam nie skąpi dobrego słowa i pozytywnej energii.

„Kawa, herbata?” - pyta na powitanie komendant, po czym samodzielnie pędzi z czajnikiem po wodę, przygotowuje filiżanki i cukier. Na biurku piętrzy się „pocztą”. Komendant z wdziękiem wnosi kawę, rozmawia, a w międzyczasie odbiera kilka telefonów. „W takiej małej jednostce trzeba być wszechstronnym” - wyjaśnia. Elastyczność jest tutaj na pierwszym miejscu. Dzielnicowy musi umieć zastąpić dochodzeniowca, policjant prewencji - dzielnicowego, a komendant - sekretarkę. Komisariat w Karczewie liczy 25 etatów policyjnych z trzema wakatami oraz dwa stanowiska cywilne. Mała obsada powoduje, że tutaj trzeba znać się na wszystkim. Jeszcze trudniej organizować pracę w najmniejszych policyjnych komórkach tj. posterunkach. Na terenie działania komisariatu obejmującego miasto i gminę Karczew, działają trzy posterunki w gminach: Kołbiel, Celestynów i Sobiny Jezioro liczące po sześciu policjantów. Teren jest dobrze rozpoznany, praktycznie wszyscy nawzajem się znają. Policja spełnia tu rolę doradczą, pomocową, informacyjną itd. Ludzie zgłaszają się praktycznie z każdym problemem, na przykład nielegalną wycinką drzew, uciążliwym sąsiadem czy skradzionym inwentarzem.

- Nie wszystko leży w naszej gestii, ale z reguły, jak się pojawia jakiś problem ludzie pierwsze kroki kierują do nas. Nie możemy ich zignorować. Staramy się przede wszystkim uważnie wysłuchać, a potem szukać rozwiązania i działać. Tak tworzą się lokalne więzi. To właśnie jest dla mnie najważniejsze na tym stanowisku. Wspaniale układa się nam również współpraca z samorządem i innymi instytucjami. Dzięki temu możemy od trzech lat pracować w wyremontowanym budynku, co w efekcie służy nam wszystkim - mieszkańcom i policjantom - mówi komisarz Dariusz Sadoch.

SPOSÓB NA AWANS

„Lubię nowe wyzwania i chcę się w pełni realizować” - odpowiadał wszystkim zdziwionym jego akcesem na stanowisko komendanta w małym Karczewie. W oczach innych zajmował ciepłą posadkę, gdzie spokojnie mógłby doczekać emerytury. Jego decyzja, by zmierzyć się z nowymi, często niełatwymi problemami w małym komisariacie była zaskoczeniem. To kolejny dowód, że kom. Dariusz Sadoch lubi wyzwania, a jego wrodzona aktywność musi być spożytkowana. Stanowisko objął przed rokiem z przekonaniem, że uda mu się poprawić komunikację wewnętrzną, a także poprawić sposób postrzegania Policji przez mieszkańców. Opinie, wyrażane podziękowania oraz dobre statystyki świadczą, że zamierzenia zostały zrealizowane. Komendant jest silnie związany z regionem, tu się urodził, tu mieszka i tu z oddaniem pracuje. Lubi rozmawiać z ludźmi i ich poznawać. Kiedy pracuje w weekend, nigdy nie zamyka się w gabinecie. Wykorzystuje sprzyjający czas, aby bliżej poznać swoich współ-

Policjant: kom. Dariusz Sadoch

Staż w Policji: 22 lata

Jednostka: komendant KP w Karczewie

pracowników. Jego wyjątkowe umiejętności interpersonalne bardzo szybko dostrzegł jeden z jego ówczesnych komendantów powiatowych, którego podwoził służbowo do pobliskiej Góraszki. Wystarczyło zaledwie kilkanaście minut rozmowy, aby naza jutrz objąć stanowisko oficera prasowego.

- To najbardziej niespodziewany awans w mojej karierze. Niewiele wiedziałem o pracy oficera prasowego, bo pracowałem wówczas w prewencji jako asystent ds. wykroczeń, a jednocześnie oskarżyciel publiczny. Po wyjściu z gabinetu komendanta czekała już na lini pierwszej dziennikarka z pytaniami. Przeszedłem prawdziwy chrzest bojowy, a raczej prasowy. Na tym stanowisku nauczyłem się, że najlepszą inicjatywę można zniweczyć kiepską oprawą, dlatego tak ważny jest sposób podawania informacji. Wiedza zdobyta w owym czasie bardzo mi się dziś przydaje - mówi kom. Dariusz Sadoch.

SZCZĘŚCIARZ?

Wiele osób uważa, że jest szczęściarzem, chociaż urodził się 13 w piątek. Owszem, optymistycznie patrzy na świat, ale stoją za tym niełatwe doświadczenia rodzica zmagającego się z chorobą jednej z córek. On jednak nie rozpacza, nie narzeka. Podkreśla, że trzeba się bawić, tańczyć i żyć. Jest towarzyski i pomocny. Przejmuje się mocno, ale krótko, bo rozpacz zabija człowieka. Zamiast tego otwiera się na ludzi, potrafi utrzymać trwałe więzi ze swoimi obecnymi, a także dawnymi kolegami. Niewątpliwie wzbudza zaufanie, a wszystkie jego życiowe doświadczenia pozwalają mu znaleźć wspólny język z młodzieżą. Od 12 lat spełnia się w roli kuratora społecznego. Dobrze rozumie problemy młodych, sam należał do chłopaków, którzy zawsze mają coś do powiedzenia i zbyt często pytają „ale dlaczego?” Z tamtych czasów została mu ogromna pasja do piłki nożnej. Jako kierownik drużyny gra na pozycji bramkarza. Z wrodzonym sobie talentem organizacyjnym scala drużynę, która od kilku lat doskonale spisuje się na arenie sportowej. Największy sukces osiągnęła podczas III Mistrzostw w Piłce Nożnej o Puchar Komendanta Stołecznego Policji zdobywając najwyższe trofeum jako najstarsza drużyna (średnia wieku 42 lata) w finale z młodymi zawodnikami Oddziału Prewencji Policji.

- Nie ma turnieju bez naszego udziału. Trenujemy raz w tygodniu. Moja żona coraz częściej delikatnie wytyka mój wiek. Ciężko jednak odwieść korki na kołek, ale trzeba przyznać, że to gra kontaktowa, a nie szachy. Trudno ustrzec się drobnych urazów i siniaków, ale właśnie wtedy czuję, że żyję. To również wspaniała forma integracji policyjnego środowiska, czemu młode pokolenia nie poświęcają tyle uwagi. Pielęgnowanie więzi, dyskusje, omawianie wspólnych spraw niweluje stres, ale przede wszystkim pozwala budować trwałe fundament, który w zawodzie policjanta jest nieodzowny. ■

Policyjni negocjatorzy

JOANNA ZAREMBA-KOT

Biorą udział w niebezpiecznych sytuacjach kryzysowych. Robią wszystko, by nie doszło do tragedii. Pomagają osobom znajdującym się w kryzysie emocjonalnym nie dlatego, że muszą, lecz dlatego, że chcą. Nie szukają rozgłosu, pozostają w cieniu mediów. Ich dewiza brzmi: „Po pierwsze człowiek”.

O ile w życiu prywatnym sami ponosimy konsekwencje tego, co wynegocjowaliśmy, to w przypadku życia zawodowego możemy wpłynąć na losy tysięcy, a czasami nawet milionów ludzi” – pisała Viasta A. Lopuchowska - współautorka książki pt. „Złote zasady negocjacji”. Mimo że tematyka książki odnosi się głównie do sposobu prowadzenia komunikacji na szczeblu biznesowym, powyższe słowa z całą pewnością można odnieść również do negocjacji o charakterze kryzysowym. Nie ulega wątpliwości, że policyjni negocjatorzy niejednokrotnie wpływają na ludzkie życie. Niosąc pomoc osobom znajdującym się na przysłowiowym zakręcie, stają się kimś w rodzaju anioła stróża. Chcą chronić zarówno tych znajdujących się w sytuacji zagrażającej ich bezpieczeństwu, jak również tych, którzy w wyniku traumatycznych przeżyć, tragedii osobistych, zawodów miłosnych lub innych zdarzeń, nie widzą sensu dla swojej dalszej egzystencji. Wykonują tę pracę na stanowisku nieetatowym, dobrowolnie i bez korzyści materialnych. Co zyskują? Z pewnością osobistą satysfakcją. Czym mogą się pochwalić? Na pewno tym, że po raz kolejny udało im się ocalić komuś życie.

PODSTAWA DZIAŁANIA

Nieetatowy Zespół Negocjatorów funkcjonuje w Stołecznym Stanowisku Kierowania KSP. Formy i metody wykonywania negocjacji policyjnych, zakres działań, jak również podmioty właściwe do ich realizacji określa Zarządzenie nr 4 Komendanta Głównego Policji z dnia 26 marca 2002 r. *Negocjacje policyjne - według zarządzenia - polegają na komunikacji między sprawcą sytuacji kryzysowej a negocjatorem w celu rozwiązania sytuacji kryzysowej. Sytuacjami kryzysowymi są w szczególności zdarzenia związane z:*

- wzięciem i przetrzymywaniem zakładników
- zapowiedzią popełnienia samobójstwa,
- groźbą użycia przez sprawcę broni lub niebezpiecznego narzędzia albo materiału w stosunku do osób lub mienia.

Z osiągnięć zespołu szczególnie dumny jest naczelnik SSK – **nadkom. Marek Chodakowski**. - *Jestem pełen uznania dla pracy i osiągnięć policyjnych negocjatorów. Wiem, że ta dodatkowa praca często kosztuje ich wiele wyrzeczeń. Prawie każdy z nich ma przecież rodzinę, a więc prywatne życie, które musi pogodzić w przypadku nagłego zdarzenia. Praca policjanta wiąże się z dużym stresem, w przypadku tych policjantów stres jest podwójny, ponieważ w pewnym sensie odpowiadają za czyjeś życie. Nie muszą przecież brać na swoje barki takiej odpowiedzialności, a jednak chcą. To są naprawdę wyjątkowi ludzie.*

NIEZBĘDNE PREDYSPOZYCJE

- *Zespół negocjatorów KSP jest komórką nieetatową, policjanci na stałe pracują w swoich jednostkach. Razem jest to 21 osób. Mają wyznaczone dyżury. W praktyce ich zadania sprowadzają się do ratowania życia ludzkiego osobom znajdującym się*

w kryzysie, które w skutek ciężkiej sytuacji życiowej, traumatycznych wydarzeń, zaburzeń psychicznych lub innych przyczyn chcą popełnić samobójstwo. Nasi negocjatorzy działają zawsze wspólnie z etatowym zespołem negocjatorów Biura Operacji Antyterrorystycznych KGP. Do podjęcia negocjacji potrzebny jest zespół co najmniej trzyosobowy. Na miejscu negocjatorzy ustalają, kto podejmuje działania. Specyfika pracy na pozór jest dosyć prosta – jechać na miejsce – podjąć rozmowę i zakończyć ją sukcesem. Negocjator ma doprowadzić rozmową do odstąpienia przez sprawcę sytuacji kryzysowej od zamierzonego celu. Z reguły pracują po cywilnemu, mogą oczywiście pracować w mundurze. Jeśli zachodzi taka potrzeba, mogą być również wyposażeni w kamizelki kuloodporne, hełmy lub inne środki ochrony. O zakończeniu negocjacji lub jej przerwaniu decyduje dowódca zabezpieczenia, nigdy nie dowodzi negocjator. Ważne są predyspozycje. Przede wszystkim powinni cechować się empatią, umiejętnością nawiązywania kontaktu, otwartością, bezstronnością i odpornością na stres. Muszą mieć nie tylko nerwy ze stali, ale wykazać się dużym opanowaniem i spokojem. Istotne jest, aby negocjator był w danym dniu zdolny do podjęcia działania, czuł się dobrze, był w dobrej formie psychicznej i fizycznej. Negocjatorzy, tak jak każdy, mają swoje życiowe problemy, dlatego przed wysłaniem negocjatora na miejsce, pytamy go, czy czuje się na siłach, by podjąć się negocjacji. Trzeba brać również pod uwagę doświadczenie zawodowe policjanta – dodaje koordynator zespołu mł. insp.

Sławomir Kornatowski.

ODPOWIEDZIALNA PRACA

O tym, jak odpowiedzialną pracę wykonują negocjatorzy, najlepiej wiedzą oni sami. Jednak mimo stresu, świadomości, że w danym momencie odpowiada się za czyjeś życie, niosą pomoc ludziom znajdującym się w kryzysie.

- *Negocjator przystępując do rozmowy ma świadomość, że stoi za nim zespół, na który może liczyć. Pomaga drugiej osobie odnaleźć wewnętrzną harmonię i daje nadzieję – mówi Arek, były negocjator z komendy w Wołominie. – Negocjatorzy mają poczucie obowiązku, niosą bezinteresowną pomoc. Zawsze lubiłem pomagać ludziom, nigdy nie przeszedłem obojętnie obok osoby potrzebującej pomocy – dodaje Artur z Wydziału Wywiadowczo - Patrolowego KSP. - Zanim zostanie się negocjatorem, trzeba przejść szereg testów, badań, specjalne przeszkolenie. Samo ukończenie kursu nie oznacza, że zostanie się negocjatorem. Pierwsza negocjacja weryfikuje, czy dana osoba może wykonywać tę pracę. Tylko w realnej sytuacji można naprawdę się sprawdzić – mówi Kuba z WWP. - Spotykamy się z różnymi sytuacjami. W trakcie dojazdu na miejsce zdarzenia, staramy się uzyskać jak najwięcej informacji o osobie, która znajduje się w kryzysie emocjonalnym. Niezależnie od tego, czy sprawca ma przeszłość kryminalną, jest sprawcą gwałtu, przestępstwa, zabójstwa itd. czy też jego zachowanie wynika z przeżyć lub sytuacji osobistych, dla nas jest to osoba, która potrzebuje* ▶

pomocy. Nigdy nikogo nie szufladkujemy, nie oceniamy. Nie patrzemy, kim jest, co zrobił lub jaką ma przeszłość - dodaje Artur. - Dla nas najważniejsze jest, by danej osobie pomóc. W taki sposób prowadzić negocjacje, by zeszła z dachu, mostu lub otworzyła mieszkanie. Priorytetem jest zdobycie zaufania i utrzymanie go do końca. Bardzo ważny jest pierwszy kontakt. Osoba w kryzysie czasami sama wybiera negocjatora z zespołu będącego na miejscu zdarzenia i rozmawia tylko z tym, którego sama wskaże. Jeśli wybrał mnie, to sygnał, że wzbudziłem w nim większe zaufanie niż kolega. Jeśli uda nam się nawiązać pierwszy kontakt, nie wolno kłamać, obiecywać, zawsze dotrzymujemy słowa. Pamiętajmy negocjacje, podczas których powiedziałem kobiecie, że mam przy sobie batona i jeśli zejdzie z dachu, to jej go dam. Gdy udało się sukcesem zakończyć rozmowę i byliśmy już na dole, kobieta upomniała się o batona. Te szczegóły są naprawdę ważne. Po zakończeniu negocjacji podajemy rozmówcy rękę i dziękujemy za udaną współpracę. Gdy znajduje się na miejscu negocjacji, staram się znaleźć sobie bezpieczne miejsce. Jeśli jest to dach, staram się ustawić tak, bym czuł się bezpiecznie. Jeśli jest to inna wysokość, to korzystam z zabezpieczeń - mówi Kuba. - Towarzyszy nam strach i niepokój. Oczywiście dana osoba jest najważniejsza, ale nie możemy zapomnieć o własnym bezpieczeństwie - dodaje Artur.

PRACA A ŻYCIE PRYWATNE

Z pewnością wiele osób zastanawia się, co czuje negocjator po zakończonej negocjacji? Czy ta praca ma wpływ na życie prywatne i czy daje im satysfakcję?

- *Lubimy to, co robimy i chcemy to robić. Pomimo obowiązków służbowych, domowych, czekamy na telefon. Szczerze, to jest uzależniające. Może trudno w to uwierzyć, ale nigdy nie wyłączam telefonu, nawet w nocy. Nigdy nie wybaczyłbym sobie, gdyby przez moją niedyspozycję ominęła mnie jakaś negocjacja,*

przecież mogłem pomóc osobie, która jej naprawdę potrzebowała. Zawiódłbym siebie, złamał motto przewodnie negocjatorów - mówi Kuba. - *Po każdej negocjacji jestem wyłączony na dzień, dwa. Pomimo że funkcjonuję normalnie zarówno psychicznie, jak i fizycznie, gdzieś tam w podświadomości pozostaje myśl o człowieku, o jego położeniu, o tym, co czuje, jak źle musiał się czuć, skoro znalazł się w sytuacji kryzysowej. Większość naszych negocjacji do tej pory kończyła się sukcesem. To daje nam siłę. Nagrodą jest uśmiech na twarzy osoby, z którą prowadziliśmy negocjacje, uścisk dłoni, słowo dziękuję. To się liczy. Ogromnie ważne i motywujące jest też wsparcie przełożonych - mówi Artur.*

- *Negocjatorzy z KSP tworzą dobry, zgrany zespół. Zawsze można na nich liczyć. W sytuacji, gdy jedna osoba ma wyznaczony dyżur a trzeba skompletować trzyosobowy zespół, pozostałe dwie przerywają swoje obowiązki domowe, spacer z dziećmi czy też wstają od stołu i jadą tam, gdzie jest osoba potrzebująca pomocy. Na co dzień nie pracują ze sobą, tak naprawdę nie znają się do końca, ale gdy zajdzie potrzeba, świetnie ze sobą współpracują i uzupełniają się. Będąc koordynatorem (sam nie jestem negocjatorem) wiem, że skierowany na miejsce sytuacji kryzysowej zespół negocjatorów z KSP zrobi wszystko, by sytuacja została rozwiązana bez jakichkolwiek strat - podsumowuje koordynator.*

Negocjatorzy to ludzie o wielkim sercu. Pomimo obowiązków zarówno służbowych, jak i prywatnych, nie są obojętni na ludzkie problemy. Nigdy nie wiedzą, z jakim zdarzeniem będą musieli się zmierzyć, co wydarzy się na miejscu, jaki będzie finał negocjacji. Ryzykują, lecz wiedzą, że warto, nie ma większej wartości niż ludzkie życie. Ich zaangażowanie zostaje doceniane przez przełożonych, to z pewnością jest dla nich motywacją do dalszej pracy na rzecz ludzi potrzebujących pomocy. Pozostaje im tylko życzyć dalszych sukcesów. ■

Techniczne badania dokumentów

ST. SIERŻ. MARCIN LEMIESZEK

W obecnych czasach mamy do czynienia z licznymi przestępstwami dotyczącymi fałszerstw dokumentów. Biegli z zakresu technicznych badań dokumentów oceniają nie tylko ich autentyczność i technikę ich wykonania oraz wiele złożonych aspektów z tej dziedziny. Jednak, aby biegli mogli osiągnąć jak najwyższą jakość prowadzonych badań i wykonywanych ekspertyz, niezwykle istotne jest prawidłowe procesowe i techniczne zabezpieczenie dokumentów przez policjantów.

Większości policyjnych laboratoriów kryminalistycznych w kraju sekcje badań dokumentów zajmują się dwoma rodzajami badań, tj.:

- klasycznymi badaniami dokumentów, gdzie dokonuje się identyfikacja osób na podstawie pisma ręcznego oraz identyfikacji podpisów,
- technicznymi badaniami dokumentów.

W chwili obecnej Laboratorium Kryminalistyczne Komendy Stołecznej Policji nie ma biegłego z zakresu technicznych badań dokumentów. W trakcie kształcenia jest jeden kandydat, którego proces zdobywania uprawnień powinien zostać zakończony w pierwszej połowie przyszłego roku.

ZAKRES CZYNNOŚCI BIEGŁEGO

Naturalnym skojarzeniem odnoszącym się do technicznych badań dokumentów jest zawężenie wykonywanych czynności tylko do ustalania autentyczności dokumentów. Natomiast ty-

powymi czynnościami biegłego z tego zakresu są:

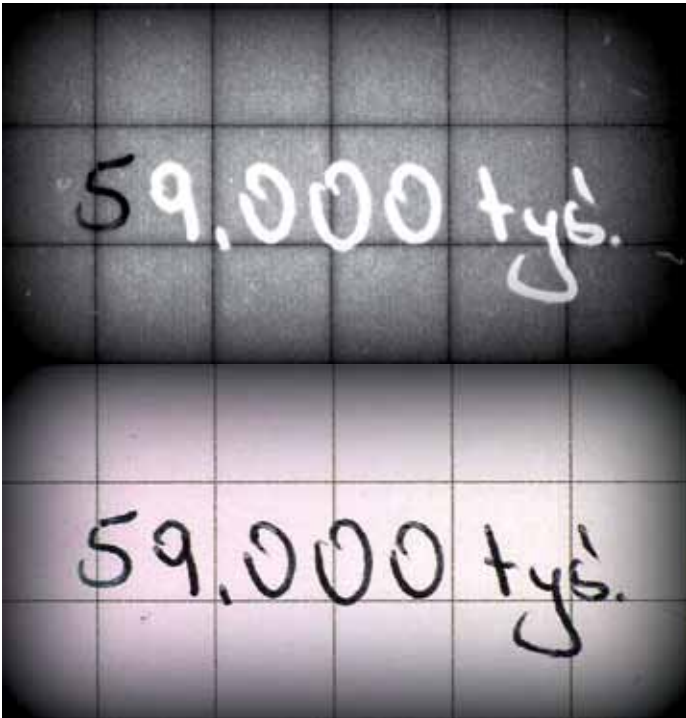
- identyfikacja technik wytwarzania dokumentów (druk płaski, wklęsły i wypukły, wydruk komputerowy, środki piśmiennicze, odciski pieczętek i inne);
- analiza form fałszerstwa dokumentów; ▶

■ Przykład fałszerstwa oryginalnych numerów indywidualnych niemieckich dowodów rejestracyjnych

W NASZYM GARNIZONIE

- identyfikacja materiałów wykorzystywanych do wytworzenia dokumentów (podłoże dokumentów, środków kryjących, hologramów i in.);
- identyfikacja grupowa i indywidualna urzędów (identyfikacja na podstawie cech grupowych i indywidualnych urzędów);
- ujawnianie śladów pisma wgłębionego, zapisów usuniętych oraz zamazanych;
- badania krzyżujących się linii graficznych (kolejność zapisów, nadruków i in.);
- badania identyfikacyjne pieczętek, pieczęci, stempli, stampili, faksymil oraz ich odcisków/odbitek;
- określanie autentyczności dokumentów;
- badania dokumentów zniszczonych (ujawnianie zapisów i nadruków na dokumentach spalonych, zbutwiałych, rozrywanych itp.);
- szacowanie wieku zapisów (określanie wieku zapisów długopisowych).

Ujawnienie dopisku do pierwotnego tekstu

DEFINICJA DOKUMENTU

Powyższe zestawienie ukazuje bardzo szeroki zakres przeprowadzanych czynności dotyczących technicznych badań dokumentów. Również przedmiot podejmowanych badań jest obszerny. W świetle art. 115§14 kodeksu karnego „*Dokumentem jest każdy przedmiot lub inny zapisany nośnik informacji, z którym związane jest określone prawo, albo który ze względu na zawartą w nim treść stanowi dowód prawa, stosunku prawnego lub okoliczności mającej znaczenie prawne*”. Jednakże dla biegłego technicznych badań dokumentów dokumentem będzie każdy fizycznie wytworzony przez człowieka nośnik informacji, bez względu na charakter samego nośnika oraz bez względu na to, czy z jego treścią związane jest jakiekolwiek prawo. Dokumentami będą zarówno te wytworzone na typowym podłożu papierowym, jak również na podłożach nietypowych: tworzywach sztucznych, szkle itp.

Podstawowym narzędziem używanym przez biegłego tej specjalności jest mikroskop stereoskopowy. Niezbędnym wyposażeniem są również urządzenia posiadające możliwość oświetlania dokumentów promieniami ultrafioletowymi, podczerwonymi oraz przede wszystkim światłem widzialnym. Po-

Falszerstwa dowodów osobistych

siadają one możliwości filtracji promieniowania padającego jak i odbitego oraz rejestracji obrazu w wysokiej rozdzielczości.

GWARANCJA NAJWYŻSZEJ JAKOŚCI

W tym miejscu należy również wspomnieć o prawidłowej formie technicznego i procesowego zabezpieczenia dokumentów, jak i narzędzi służących do ich wykonania. Procesowe zabezpieczenie dotyczy odpowiedniego utrwalenia dokumentacyjnego dowodu i wprowadzenia go do postępowania karnego. Najczęściej odbywa się to w trakcie czynności oględzinowych, przeszukania lub zatrzymania rzeczy poprzez odpowiednie opisanie dokumentu w protokole oględzin wraz ze sporządzeniem metryczki śladu/przedmiotu lub sporządzaniem protokołu zatrzymania rzeczy/ protokołu przeszukania wraz ze spisem i opisem rzeczy.

Technicznie dokument (podobnie jak i inny dowód rzeczowy) należy zabezpieczyć w taki sposób, aby wykluczyć możliwość zagubienia, zniekształcenia lub zniszczenia. Należy również unikać nanoszenia cech dodatkowych, które ograniczą lub wykluczą możliwość dalszych badań. Zabezpieczając dokumenty należy mieć również na uwadze możliwość przeprowadzenia innych badań kryminalistycznych takich jak: badania biologiczne lub daktyloskopijne. W przypadku jakichkolwiek wątpliwości należy skontaktować się z biegłym technicznych badań dokumentów.

CIĄGŁE DOSKONALENIE

Od 2014 r. Sekcja Badań Dokumentów LK KSP prowadzi szkolenia przeznaczone dla funkcjonariuszy mających codzienny kontakt z dokumentami publicznymi, takimi jak: dowody osobiste, prawa jazdy i dowody rejestracyjne. Prowadzone szkolenia dotyczą znajomości dokumentów publicznych oraz zabezpieczeń w nich stosowanych. Podnoszenie ww. zakresu wiedzy przez funkcjonariuszy jest niezbędne ze względu na wprowadzone do użycia w 2013 r. nowe wzory polskiego prawa jazdy oraz dowodu osobistego. ■

Laboratorium Kryminalistyczne Komendy Stołecznej Policji

ul. Nowolipie 2
00-150 Warszawa
tel.(22) 603-64-94
fax: (22) 603-61-97

Ceremoniał policyjny w praktyce

- uroczystości patriotyczno - religijne cz. II

AGNIESZKA WŁODARSKA

W 2012 roku w życie wszedł nowy „Ceremoniał Policyjny”. Określa on i porządkuje zasady zachowania policjantów oraz pracowników Policji podczas uroczystości państwowych, policyjnych i patriotyczno-religijnych. Ceremoniał powstał w celu kultywowania policyjnych tradycji, integrowania środowiska oraz kształtowania pozytywnego wizerunku Policji w społeczeństwie. Na stronach SMP postaramy się Państwu przybliżyć zasady, jakie w nim obowiązują. W bieżącym numerze poruszamy kwestie związane z udziałem policyjnej asysty honorowej podczas nabożeństwa.

Kompania honorowa oraz poczet sztandarowy biorący udział w uroczystościach patriotyczno-religijnych odbywających się w obiekcie sakralnym występują w nakryciach głowy i z bronią. Jeżeli w uroczystości bierze udział jedynie trębacz, występuje on w nakryciu głowy, natomiast orkiestra policyjna występuje bez nakryć głowy. W przypadku mszy polowej wszyscy występują w nakryciach głowy.

Jeżeli policyjna asysta honorowa uczestniczy w nabożeństwie obrządku rzymskokatolickiego, w obiekcie sakralnym orkiestra zajmuje miejsce po lewej stronie ołtarza (patrząc na ołtarz) na 10–15 minut przed mszą świętą. W miarę możliwości należy zapewnić orkiestrze miejsca siedzące. Trębacz występujący samodzielnie zajmuje miejsce wskazane przez organizatora umożliwiające mu swobodną obserwację.

Zasadą określoną przez ceremoniał policyjny jest udział w nabożeństwie w obiekcie sakralnym pocztu sztandarowego ze sztandarem, bez kompanii reprezentacyjnej/honorowej.

Wejście pocztu sztandarowego następuje na zapowiedź celebransa lub ceremoniarza „Proszę wprowadzić sztandar (pełna nazwa jednostki)”. Trębacz gra sygnał „BACZNOŚĆ!”. Poczet wchodzi do obiektu sakralnego nawą środkową i po oddaniu honorów przed ołtarzem zajmuje najbardziej godne i eksponowane miejsce przy ołtarzu. Kompania honorowa oczekuje w wyznaczonym miejscu poza świątynią. W przypadkach uwarunkowanych np. miejscem, względami bezpieczeństwa czy zwyczajem lokalnym dopuszcza się udział w nabożeństwie w obiekcie sakralnym asysty honorowej w postaci pocztu sztandarowego ze sztandarem i kompanii reprezentacyjnej/honorowej w niżej wymienionych wariantach:

1. Poczet sztandarowy ze sztandarem wraz z kompanią reprezentacyjną/honorową wchodzi do obiektu sakralnego w kolumnie dwójkowej i zajmuje miejsce w szyku rozwiniętym w prawej nawie (patrząc na ołtarz).
2. Poczet sztandarowy ze sztandarem wraz z kompanią reprezentacyjną/honorową wchodzi do obiektu sakralnego w kolumnie dwójkowej lub czwórkowej (w zależności od szerokości nawy środkowej) i zajmuje miejsce na wprost ołtarza, pozostając w szyku marszowym.

W obu wariantach poczet sztandarowy ze sztandarem po zajęciu miejsca przez kompanię oddaje honory, nie odchodząc od niej.

Pozostałe pocztu sztandarowe – organizacje pozarządowych, środowisk policyjnych i innych instytucji – ustawia się z prawej strony ołtarza, patrząc od strony ołtarza. Zajmują one wskazane przez organizatora miejsca na 10–15 minut przed rozpoczęciem mszy świętej.

Jeśli mają Państwo pytania dotyczące ceremoniału, bardzo prosimy przysłać je na adres e-mail redakcji SMP: ksp.redakcja@policja.waw.pl. Na wszystkie postaramy się odpowiedzieć na łamach naszego magazynu.

Powyższe informacje pochodzą z wydanej przez Komendę Główną Policji publikacji „Ceremoniał Policyjny w praktyce”, która wykorzystywana jest podczas kursu doskonalenia w zakresie organizacji uroczystości o charakterze ceremonialnym realizowanym przez zespół powołany decyzją nr 78 Komendanta Głównego Policji z dn. 11 marca 2012 r. ■

Zmiany w kadrze

- Z dniem 1 maja na stanowisko I zastępcy komendanta powiatowego Policji w Wołominie powołano **mł. insp. Leszka Czaplackiego**, dotychczasowego zastępcę komendanta w tej jednostce. Jego stanowisko objął **nadkom. Mirosław Górnicki**, dotychczasowy I zastępca komendanta powiatowego.
- Zmiany miały też miejsce w wydziale inwestycji i remontów. Naczelnikowi **Krzysztofowi Głazowi** powierzono obowiązki służbowe w OPP. Jego obowiązki w wydziale powierzono **Dariuszowi Komornickiemu**, dotychczasowemu naczelnikowi wydziału administracyjno-gospodarczego. Z kolei stanowisko zastępcy naczelnika wydziału inwestycji i remontów objął od 8 maja **Sławomir Kempa**.
- Z dniem 12 maja na stanowisko zastępcy komendanta rejonowego Policji Warszawa I powołano **podinsp. Michała Pisarskiego**, natomiast na stanowisko zastępcy komendanta rejonowego Policji Warszawa V powołano **podkom. Wojciecha Zozulę**.

oprac. kom. Anna Kędzierzawska

Pierwsza pomoc cz. 1

Apteczka samochodowa

KOM. TERESA ZABAWA

Zgodnie z zapowiedzią rozpoczynamy cykl artykułów poświęconych zasadom udzielania pierwszej pomocy w sytuacjach nagłego zagrożenia życia. Udzielanie pomocy jest obowiązkiem prawnym i moralnym każdego człowieka (a w przypadku policjanta również obowiązkiem służbowym). Zaniechanie działania z prawnego punktu widzenia wiąże się z odpowiedzialnością karną. Pierwszy z cyklu artykuł pragniemy poświęcić apteczce samochodowej.

Zbliża się sezon urlopowy. Każdy kierowca powinien zadbać przed wyjazdem na urlop o należyte wyposażenie apteczki (w większości krajów europejskich jest ona wymaganym elementem wyposażenia samochodu).

Jak wynika z danych zgromadzonych przez Komendę Główną Policji, w ubiegłym roku na polskich drogach doszło do około 35,4 tys. wypadków, w których zginęło prawie 3,3 tys. osób, a niemal 43,5 tys. zostało rannych. Oznacza to, że na naszych drogach co trzy godziny ginie człowiek, a co 12 minut ktoś zostaje ranny. Wypadku nie da się przewidzieć, zdarza się nagle, w najmniej spodziewanym przez nas momencie. W pewnym stopniu możemy się jednak do niego przygotować wyposażając swoje auto w apteczkę oraz ucząc się zasad udzielania pierwszej pomocy.

W Polsce nie ma ustawowego obowiązku posiadania przez kierowców samochodów osobowych apteczki pierwszej pomocy. Jednak zgodnie z polskim prawem, kierowca, który jest uczestnikiem wypadku drogowego zobowiązany jest do udzielenia pomocy osobom poszkodowanym (art. 44 Prawo o ruchu drogowym). Trudno jest jednak o udzielenie pomocy w sytuacji, kiedy kierowca nie ma w aucie apteczki. Od tej zasady istnieją wyjątki - według rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych pojazdów oraz zakresu ich niezbędnego wyposażenia - apteczka obowiązkowo powinna znajdować się w pojazdach tj.: taksówka, autobus, samochód ciężarowy przewożący osoby, pojazd silnikowy przeznaczony do nauki jazdy i egzaminowania.

Mimo braku obowiązku posiadania apteczki każdy kierowca powinien zadbać, by stała się ona niezbędnym elementem wyposażenia jego samochodu. Jeśli auto nie jest w nią wyposażone, warto rozważyć jej zakup. Zadbajmy, by apteczka nie tylko znalazła się w samochodzie, ale przede wszystkim spełniła swoje funkcje w razie potrzeby, zapewniając możliwość zaopatrzenia ran, zatamowania krwawienia, unieruchomienia urazów kostnych czy bezpiecznego przeprowadzenia resuscytacji krążeniowo-oddechowej. Najtańsze apteczki ubogo wyposażone nie gwarantują odpowiedniej ilości środków medycznych potrzebnych do ratowania życia i nie zapewniają bezpieczeństwa ratownikowi.

W Unii Europejskiej, w tym również w Polsce, powszechnie wyposaża się samochody w apteczki spełniające standard ustanowiony przez niemiecką normę DIN 13164. Wyposażone zgodnie z tą normą zapewniają możliwość udzielenia kompleksowej pomocy ofiarom wypadków drogowych.

Apteczka samochodowa będąca podstawowym zestawem ratowniczym **powinna zawierać:**

- **opatrunek indywidualny** - dający możliwość zaopatrzenia ran,
- **plastry opatrunkowe różnej wielkości** - do zabezpieczenia drobnych uszkodzeń skóry,
- **plastry bez opatrunku** - do podtrzymania mniejszych opatrunków z gazy,
- **opaski elastyczne lub półelastyczne** - przydatne przy skręceń i zwichnięciach stawów,
- **bandaże dziane (5 i 15 cm)** - podstawowy środek mocującym opatrunki,
- **kompresy jałowe z gazy** - do bezpośredniego zaopatrzenia małych i dużych ran,
- **chusty trójkątne** - do stabilizacji kończyn w przypadku, np. złamań, skręceń,
- **nożyczki** - niezbędne do rozcięcia ubrania, a w razie konieczności przecięcia pasów bezpieczeństwa,
- **rękawice lateksowe** - dla zabezpieczenia rąk ratownika przed zakażeniem,
- **koc ratunkowy (folia RNC)** - do przykrycia poszkodowanego, by go ogrzać lub ochłodzić,
- **maseczka** - do sztucznego oddychania,
- **instrukcja udzielania pierwszej pomocy** - dla przypadkowych ratowników udzielających pomocy.

Apteczka samochodowa nie powinna zawierać leków ani środków dezynfekcyjnych. Zmienne warunki atmosferyczne panujące w samochodzie nie zapewniają odpowiednich standardów przechowywania tych środków medycznych. Ponadto leki doustne zwykle zaczynają działać 30-40 minut po podaniu. W tym czasie przyjedzie pogotowie ratunkowe i profesjonalnie zajmie się ofiarami wypadku. **Pod żadnym pozorem nie wolno nic podawać doustnie osobom poszkodowanym w wypadkach, ponieważ możemy spowodować zakrzuszenie bądź uniemożliwić pilne przeprowadzenie zabiegów ratujących życie.** Zużyte materiały podczas akcji ratowniczej należy uzupełniać na bieżąco w apteczce, by w razie konieczności można było z niej skorzystać i udzielać pomocy innym poszkodowanym.

Oprócz apteczki w każdym pojeździe powinna znajdować się zalegalizowana, sprawna gaśnica, kamizelka odbłaskowa oraz trójkąt ostrzegawczy. Do posiadania tego sprzętu obligują każdego kierowcę przepisy prawa. Podczas wypadku drogowego zapewni on bezpieczne przeprowadzenie akcji ratunkowej, ale może być również przydatny, by bezpiecznie wymienić koło.

Wszystkim kierowcom życzymy bezpiecznej podróży, a czytelników zapraszamy do lektury następnego artykułu poświęconego zabezpieczeniu miejsca zdarzenia oraz ocenie stanu osoby poszkodowanej. ■

Wywiad z Koordynatorem Zespołu ds. Medycyny Pracy Komendy Stołecznej Policji

dr. Stanisławem Laskusem

KOM. ANNA KĘDZIERZAWSKA

Od kilkunastu lat w Komendzie Stołecznej Policji funkcjonuje Zespół ds. Medycyny Pracy. Co uważa Pan za największy Wasz sukces?

Jest to kilka elementów. Stworzyliśmy warunki sprawnego przeprowadzania badań z zakresu medycyny pracy, przez podmiot wyłoniony w przetargu nieograniczonym (precedens w skali krajowej). Wprowadziliśmy przejrzyste procedury w takich sprawach jak: opieka medyczna po ekspozycji na zakażenie w służbie/pracy, szczepienia ochronne, zabezpieczenie medyczne akcji policyjnych, refundacja zakupu okularów korygujących wzrok w pracy przy monitorze ekranowym; czy uruchomienia placówek podstawowej opieki zdrowotnej w gmachu głównym KSP oraz OPP (tu także pracownia rehabilitacji leczniczej). W ramach promocji zdrowia organizujemy każdego roku „Białe Soboty”. Przeprowadziliśmy 7 konkursów pod hasłem „Rzuć palenie razem z nami”. Stworzyliśmy też system sprawnego komunikowania się zespołu z kierownikami jednostek i komórek organizacyjnych.

KSP współpracuje w ramach medycyny pracy z SPZOZ przy ul. Nowowiejskiej. Ilu policjantów i pracowników rocznie korzysta z usług tej przychodni?

Umowa ze Specjalistyczną Przychodnią Lekarską dla Pracowników Wojska SP ZOZ jest pierwszą umową o świadczenie usług z zakresu medycyny pracy, zawartą w drodze przetargu. W jej ramach corocznie badanych jest około 11 tys. osób. Są to badania: okresowe, kontrolne, kierowcy (stermotorysty), do celów sanitarno-epidemiologicznych, przy zmianie warunków służby/pracy, po zakończonej profilaktyce poekspozycyjnej, dla stwierdzenia przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania pracy przez pracownicę w ciąży lub karmiącą dziecko piersią, po orzeczeniu komisji lekarskiej o niezdolności lub czasowej niezdolności policjanta do służby na zajmowanym stanowisku, ponadto wstępne kandydata do pracy w Policji.

W profilaktycznej opiece zdrowotnej nad policjantami, ważną rolę spełniają komisyjne badania lekarskie, przeprowadzane na podstawie odrębnej umowy z Centralnym Szpitalem Klinicznym MSW w Warszawie. Dotyczy to zwłaszcza badań stopnia uszczerbku na zdrowiu po wypadkach w służbie oraz przydatności do dalszej służby w Policji.

Czy wszystkie badania niezbędne do określenia zdolności do pracy można wykonać jednego dnia? Jak można jeszcze usprawnić realizację tych usług?

W ciągu jednego dnia i w jednym obiekcie. Dzięki temu zniknęły powody niedotrzymywania terminów badań, będące w przeszłości troską przełożonych.

Wśród propozycji, zmierzających do usprawniania badań, na czoło wysuwa się postulat poddawania się badaniom z zakresu medycyny pracy u dowolnego, uprawnionego lekarza, przy jednoczesnym refundowaniu poniesionych kosztów. Takie rozwiązanie, w istniejących uregulowaniach prawnych, jest nie-

możliwe, gdyż aktualnie to pracodawca kieruje pracownika na badania, do wskazanego wykonawcy, z którym zawarł stosowną umowę. Obecnie funkcjonujący system stwarza dogodne warunki do monitorowania wykonania obowiązków ustawowych przez Komendanta, jako pracodawcy oraz przez policjanta/pracownika Policji, a także dokonywania rozliczeń finansowych.

Oprócz badań lekarskich wykonywane są w przychodni szczepienia ochronne dla policjantów i pracowników.

Decyzja Komendanta Stołecznego Policji nr 57/12 w sprawie zapobiegania zakażeniom i postępowania po ekspozycji na zakażenie (...) wymienia stanowiska służby/pracy, na których występują zagrożenia zakażeniami oraz określa wskazane szczepienia ochronne. Są to szczepienia przeciwko: WZW typu B, tężcowi, tężcowi z błonicą i kleszczowemu zapaleniu mózgu.

W służbie policyjnej, trudno jest o wprowadzenie i przestrzeganie procedur zapobiegających zakażeniom, chociaż stosuje się różnorodne środki ochronne, przewidziane w normach należności (np. technika interwencji, rękawiczki lateksowe, maseczki ochronne z osłoną oczu, fartuchy ochronne). Dlatego, w wyposażeniu każdego policjanta i pracownika, występuje instrukcja o postępowaniu po ekspozycji na zakażenie w służbie/pracy. Najważniejszą informacją (obok procedury postępowania z raną), jest wskazanie Wojewódzkiego Szpitala Zakaźnego w Warszawie, jako przejmującego opiekę poekspozycyjną (opłacaną z budżetu KSP), na podstawie osobistego zgłoszenia i legitymacji służbowej. W ten sposób zlikwidowano niedawne problemy zaopatrzenia pacjentów w leki antyretrowirusowe.

W celu wprowadzenia równowagi pomiędzy obowiązkiem pracodawcy, wynikającym z art. 207 Kodeksu pracy, a obowiązkiem pracownika, każdy policjant i pracownik jest informowany na piśmie o zagrożeniach na zakażenia, występujących na stanowisku służby/pracy, warunkach uzyskania uodpornienia na zakażenia oraz kwituje odbiór skierowania na szczepienia ochronne.

Od lat zespół organizuje turnusy antystresowe. Czy mogą z nich korzystać także pracownicy Policji?

Turnusy organizowane są dla policjantów, którzy doznali stresu traumatycznego albo stresu chronicznego w służbie. Rozpatrywaniem wniosków zajmuje się Komisja, a decyzję w tej sprawie, podejmuje Komendant Stołeczny Policji. Od 1999 r., tj. od kiedy rejestruje się uczestników, na 14-dniowe turnusy skierowano łącznie 1274 osoby, z czego od 2006 r., 371 policjantów na całkowity koszt KSP i w ramach urlopu zdrowotnego, udzielanego po orzeczeniu takiej potrzeby przez Wojewódzką Komisję Lekarską MSW. Ostatnie lata wskazują na ustabilizowaną liczbę 19 do 24 osób kierowanych co roku na turnusy. W bieżącym roku użytkano dla policjantów stołecznego garnizonu Policji 24 miejsca w sanatoriach uzdrowiskowych MSW.

W ramach pobytu na turnusie policjanci korzystają ▶

z zabiegów sanatoryjnych, uczestniczą w warsztatach oraz spotkaniach z psychologami. Ankiety ewaluacyjne wskazują na korzystny wpływ uczestnictwa w turnusie na kondycję psychiczną policjanta. Uczestnicy podkreślają wagę turnusu, który daje im podstawy do radzenia sobie ze stresem, także w życiu codziennym.

Jakie warunki spełnić musi pracownik, aby otrzymać refundację części kosztów okularów korygujących wzrok?

Przepisy określają, że uprawniona należność części kosztów (nie więcej niż 20% minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalonego przez Prezesa Rady Ministrów, według stanu na 1 stycznia każdego roku), następuje raz na dwa lata i tylko osobie pracującej przy monitorze ekranowym, co najmniej przez połowę dobowego wymiaru czasu pracy. W tej sprawie została opracowana przejrzysta procedura dostępna na stronie intranetowej KSP.

Jakie programy promujące zdrowie są propagowane wśród zatrudnionych w KSP?

Każdy pracodawca ma do spełnienia ustawowe zadania, wiążące się z promocją zdrowia, które w warunkach stołecznego garnizonu Policji realizowane są m.in. w postaci: aktywizacji ruchowej (coroczne sprawdziany sprawności fizycznej dla wszystkich policjantów); procedur zabezpieczających przed skutkami, wynikającymi z technologii pracy policyjnej (środki ochrony osobistej); czy modernizacji budynków i stanowisk pracy, uwzględniającej zalecenia ergonomii oraz bezpieczeństwa i higieny pracy.

Część zadań z zakresu promocji zdrowia przypada Zespołowi ds. Medycyny Pracy KSP. Należą do nich organizowanie różnorodnych lekarskich badań oraz organizacja turnusów antystresowych. Istotną rolę odgrywają także badania i konsultacje lekarskie w ramach tradycyjnych „Białych Sobót” (8 pakietów badań i konsultacji lekarskich, finansowanych z Narodowego Funduszu Zdrowia), organizowanych dwa razy w roku przez Specjalistyczną Przychodnię Lekarską dla Pracowników Wojska w Warszawie dla policjantów i pracowników Policji oraz członków ich rodzin (w tym dzieci od lat 18), a także emerytów i rencistów stołecznego garnizonu Policji. Rocznie ponad 500 osób korzysta z porad i konsultacji lekarskich, uzyskuje też ponad 200 wyników badań analitycznych i obrazowych. W bieżącym roku zaplanowano je na 17 maja i 11 października.

Ważną pozycję zajmuje popularyzacja kultury niepalenia wyrobów tytoniowych, wpisanej w preferowanie zdrowego stylu życia. Działania Komendanta Stołecznego Policji w dziedzinie wspomagania tendencji do ograniczania palenia tytoniu realizowane były poprzez: organizowanie cyklicznych badań spirometrycznych lub podobnych, dla policjantów i pracowników Policji, także w ramach „Białych Sobót”; coroczny udział Policji stołecznej w „Światowym Dniu Bez Tytoniu” i „Światowym Dniu Rzucania Palenia”; popularyzację Telefonicznej Poradni Pomocy Palącym; akcentowanie kultury niepalenia w kontaktach służbowych; spotkania kadry kierowniczej z prof. Witoldem Zatońskim - Prezesem Fundacji „Promocja Zdrowia”; 7 konkursów pod hasłem „Rzuć palenie razem z nami” w latach 2006-2012, w których wzięło udział ponad 700 osób; wręczanie wyróżnień w postaci dyplomu Komendanta Stołecznego Policji, czy honorowej nagrody Białego Kruka i odznaki „Złote Płuca”, przyznawanych przez Fundację „Promocja Zdrowia”, za propagowanie zdrowego stylu życia, wolnego od dymu tytoniowego.

Komendant Stołeczny Policji dostrzegając znaczenie szkoliwości palenia wyrobów tytoniowych i rolę Policji stołecznej w kontroli przestrzegania nakazów ustawowych, w dniu 26.11.2012 r. podpisał Porozumienie o udziale Policji stołecznej w Koalicji na rzecz realizacji projektu „Odświeżamy nasze mia-

sta TOB3CIT”. Koordynacją zadań z tego zakresu zajmuje się Wydział Prewencji KSP.

Duże nadzieje w sferze ochrony zdrowia przed skutkami palenia wyrobów tytoniowych, wiązać można z pismem Komendanta Stołecznego Policji o obowiązującym zakazie palenia tytoniu na terenie KSP poza miejscami do tego przeznaczonymi, spełniającymi wymagania określone dla palarni (dot. budynku przy ul. Nowolipie 2). W pozostałych obiektach KSP palenie tytoniu może być dozwolone w wyznaczonych miejscach na zewnątrz budynku (tak aby nie narażać osób niepalących na skutki dymu tytoniowego). Zakaz ten obowiązuje także w oznakowanych środkach przewozu osób. W piśmie tym Komendant Stołeczny Policji wskazuje także na warunki palenia tytoniu dla osób zatrzymanych (§ 4 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 11 maja 2011 r. w sprawie szczegółowych warunków używania wyrobów tytoniowych na terenie obiektów oraz w środkach przewozu osób podlegających ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, Dz. U. Nr 97, poz. 564).

A jakie plany będą realizowane przez zespół w tym roku?

Konstruowanie planów pozostaje w zgodzie z regulaminowymi zadaniami zespołu i służy realizacji strategii KSP na lata 2013-2015. Naszym zadaniem jest zapewnienie przeprowadzenia wszystkich badań, określających zdolność do służby/pracy na zajmowanych stanowiskach. Oprócz zadań realizowanych każdego roku (indywidualne badania lekarskie, szczepienia ochronne, Białe Soboty, turnusy antystresowe), w planach mamy: dokonanie oceny realizacji Umowy, obejmującej funkcjonowanie 2 placówek podstawowej opieki zdrowotnej i poradni rehabilitacyjnej oraz zakres rzeczowy badań okresowych policjantów. Ponadto wdrożenie SWOP w zakresie medycyny pracy, opracowanie informacji zbiorczej o wynikach profilaktycznych badań lekarskich ze wskazówkami, co do konieczności zmiany stylu życia, w związku z ujawnionymi schorzeniami, zorganizowanie, w porozumieniu z Warszawskim Uniwersytem Medycznym, II etapu badania poziomu tlenu węgla w wydychanym powietrzu, wśród policjantów i pracowników Komendy Stołecznej Policji (prezentacja na odprawie służbowej kadry kierowniczej i publikacja wyników badania w intranecie). W planach na ten rok mamy też przeprowadzenie badania środowiska służby/pracy w jednostkach i komórkach organizacyjnych, w tym badanie wody przeznaczonej do spożycia oraz pomiary i badania czynników szkodliwych dla zdrowia na około 80 stanowiskach służby/pracy (np. natężenie pola elektromagnetycznego, poziom hałasu słyszalnego, pyły, związki organiczne i nieorganiczne w powietrzu).

Ważnym zadaniem będzie też przystosowanie przepisów wewnętrznych, regulujących sposób wykonania obowiązków Komendanta Stołecznego Policji w zakresie profilaktycznej opieki zdrowotnej, do zapowiadanych, nowych decyzji KGP w tych sprawach.

Dziękuję za rozmowę. ■

Zespół ds. Medycyny Pracy to 3-osobowy skład: dr Stanisław Laskus (od 1999 r.), mgr Magdalena Różycka (od 2005 r.) oraz mgr Małgorzata Karasiewicz (od 2011 r.). Pracuje w oparciu o zakres działania, ujęty w § 49 Regulaminu KSP, a rozwinięty w dokumencie pod nazwą „Szczegółowe zadania, struktura organizacyjna i sposób zorganizowania pracy Zespołu ds. Medycyny Pracy Komendy Stołecznej Policji”, zatwierdzonym przez KSP w dniu 19 lipca 2013 r.

CO NOWEGO W PRAWIE?

PODKOM. EWA SZYMAŃSKA-SITKIEWICZ

ZABEZPIECZENIE MIENIA

W maju br. nowa dyrektywa unijna rozszerzyła możliwości zabezpieczenia i konfiskaty mienia, co do którego istnieją podejrzenia, że pochodzi ono z przestępstwa. Zapis umożliwia konfiskatę mienia pochodzącego z nielegalnej działalności, nawet jeśli nie jest ono bezpośrednio związane z konkretnym przestępstwem. Natomiast konfiskata rozszerzona będzie możliwa, jeżeli sąd jest w stanie stwierdzić, że mienie pochodzi z działalności przestępczej.

Wytyczne wymagają też od państw członkowskich UE umożliwienia konfiskaty mienia pochodzącego z przestępstwa na podstawie prawomocnego wyroku skazującego. Umożliwi ona także zajęcie majątku osób podejrzanych lub oskarżonych, którym udało się uciec, przy pomocy postępowania zaocznego. Dyrektywa ułatwi również konfiskatę mienia w przypadku, gdy habendę przekazano osobom trzecim. Warunkiem jest jednak, aby osoba taka „wiedziała lub powinna była wiedzieć, że celem przekazania lub sprzedaży mienia było uniknięcie jego konfiskaty, na podstawie takich faktów i okoliczności jak nieodpłatne przekazanie zasobów lub ich sprzedaż za cenę znacznie niższą od rynkowej”.

Ponadto zgodnie z przepisami dyrektywy kraje UE powinny rozważyć możliwość wykorzystania skonfiskowanego mienia w interesie publicznym lub do celów społecznych.

Kraje członkowskie mają czas do 4 października 2015 r. na dostosowanie prawa krajowego do norm unijnych.

SŁUŻBA PATROLOWA

Zmiany nastąpiły również w przepisach służby prewencyjnej. W życie weszło Zarządzenie Nr 14 Komendanta Głównego Policji z dnia 11 kwietnia 2014 r. dotyczące zmian zarządzenia w sprawie form i metod wykonywania zadań przez policjantów pełniących służbę patrolową oraz koordynacji działań o charakterze prewencyjnym. Przepisy precyzują formę dokumentowania czynności prewencyjnych, a także określają zakres wiedzy policjanta niezbędny w trakcie przystąpienia do służby oraz jej rejestrację w systemie.

ZADANIA POLICJANTÓW PO UZYSKANIU INFORMACJI O WYBUCHU

Zarządzenie Nr 12 Komendanta Głównego Policji z dnia 8 kwietnia 2014 r. określa postępowanie policjantów w przypadku uzyskania informacji o podłożeniu urządzenia wybuchowego. W pierwszej części wyjaśnione zostały pojęcia użyte w zapisie. Następnie omówiona jest procedura postępowania w przypadku uzyskania informacji o podłożeniu urządzenia wybuchowego. Przepis mówi również, z kim w takich okolicznościach dyżurny prowadzi korespondencję oraz jaką rolę odgrywa koordynator w działaniach policyjnych. Dookreślone zostały również zadania psychologa policyjnego.

wykorzystano materiały: policja.pl, LEX

Praktyczny poradnik **savoir - vivre** wobec osób niepełnosprawnych

ZWIERZĘTA POMAGAJĄCE OSOBOM NIEPEŁNOSPRAWNYM

NIEKTÓRE OSOBY niesłyszące, niewidome lub niedowidzące, lub osoby z urazowym uszkodzeniem mózgu, padaczką lub posiadające inne rodzaje niepełnosprawności, mogą korzystać z pomocy zwierząt towarzyszących im w codziennym życiu.

- Kiedy ustalasz, czy dane zwierze pomaga osobie niepełnosprawnej, osoba ta może nie posiadać informacji potwierdzającej jego funkcję. Oznacza to, że zasadniczo będziesz musiał dokonać modyfikacji polityki „zakazu wprowadzania zwierząt”, aby taka osoba mogła wejść z towarzyszącym jej zwierzęciem.
- Zwierzęta pomagające osobom niepełnosprawnym są zazwyczaj bardzo dobrze wyszkolone i dobrze się zachowują. Jeżeli dana osoba nie może zapanować nad zwierzęciem, możesz poprosić o jego wyprowadzenie. ■

Autor Judy Cohen
ACCESS RESOURCES Ilustracje Yvette Silver
Publikacja United Spinal Association

Tłumaczenie na zlecenie
Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej
Biura Pełnomocnika Rządu ds. Osób
Niepełnosprawnych
Adaptacja Biuro Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób
Niepełnosprawnych

CZY WIESZ, ŻE ...

KOM. ANNA KĘDZIERZAWSKA

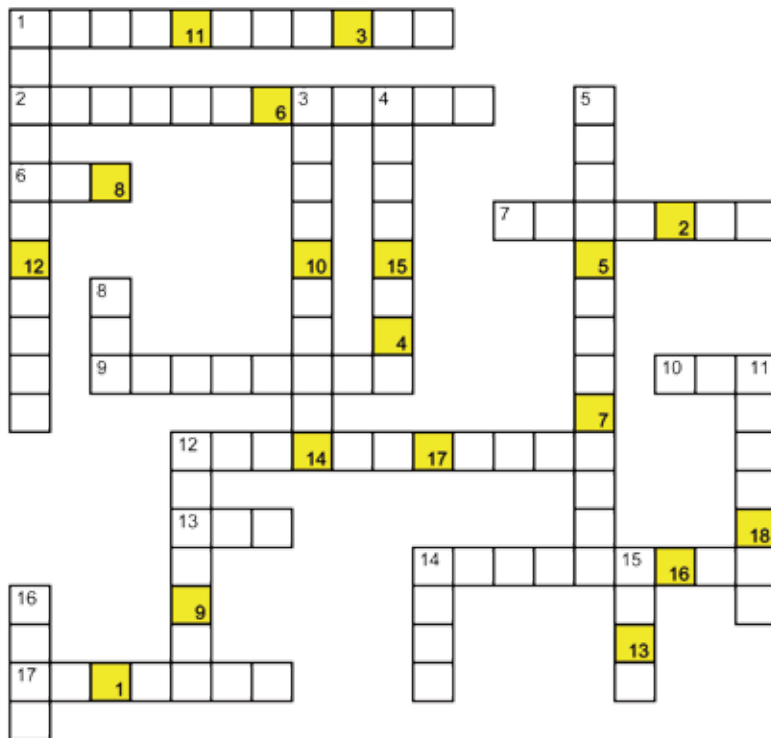
***

Jak informuje londyńskie biuro ds. transportu, wdrażany jest program mający na celu poprawę bezpieczeństwa motocyklistów na ulicach brytyjskiej stolicy. Władze miasta mocno wspierają motocyklistów widząc w jednośladach praktyczny, indywidualny środek komunikacji i sposób na korki. Mimo znacznego spadku liczby śmiertelnych ofiar wypadków w ostatnich latach (od 2000 roku liczba ofiar śmiertelnych wśród kierowców jednoślada zmalała o połowę), jest ona wciąż wysoka. Plan przewidziany do 2020 roku zakłada zredukowanie tej liczby o kolejne 40%. Program zawiera aż 29 różnorodnych inicjatyw. Jego podstawą będzie znaczące zwiększenie budżetu przeznaczanego na poprawę bezpieczeństwa na drogach szczególnie niechronionych uczestników ruchu drogowego: pieszych, rowerzystów i motocyklistów. Planowane są liczne przebudowy istniejącej infrastruktury drogowej, które mają ułatwić życie motocyklistów. Odbędzie się też kilka intensywnych akcji edukacyjnych, mających zmienić sposób myślenia kierowców aut i ukierunkować je na bezpieczne współdzielenie jezdni z jednośladaми. Pełna wersja

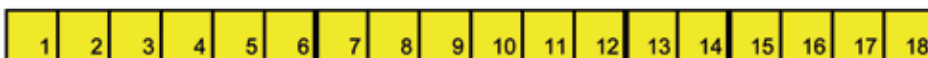
programu Motorcycle Safety Action Plan dostępna jest na stronie internetowej <http://www.tfl.gov.uk>.

***

Grupa pełnomocników i pełnomocniczek ds. ochrony praw człowieka uczestniczyła w międzykulturowych warsztatach zorganizowanych przez fundację MultiOcelenie wspólnie z Pełnomocnikiem KGP ds. Ochrony Praw Człowieka. Spotkanie odbyło się w małej miejscowości Kruszyniany na Podlasiu blisko granicy z Białorusią. Zajęcia realizowano w ramach Kierunkowej strategii ochrony praw człowieka w Policji na lata 2013 – 2015 oraz wpisania walki z rasizmem do priorytetów Ministra Spraw Wewnętrznych. W ramach warsztatów uczestnicy poznawali religię, kulturę, zwyczaje zarówno żyjących na tych terenach od blisko 330 lat polskich tatarów, jak też żyjących obok wyznawców prawosławia. Zajęcia były też okazją do interaktywnego zwiedzenia zarówno lokalnego meczetu oraz cmentarza tatarskiego (Mizar) i kościoła prawosławnego. Z uwagi na wielokulturowy charakter zajęć, wiele uwagi poświęcono Gruzji, Czeczenii oraz Tunezji. Żywa dyskusja pozwoliła przybliżyć problem uboju religijnego i wyjaśnienia jego historii oraz umocowania w fundamentach islamu. Warsztaty były też okazją do poznania podstawowych zwrotów w obcych językach. ■

Hasło utworzą litery z żółtych pól ponumerowanych w prawym dolnym rogu. Rozwiązanie prosimy przesać na adres redakcji ksp.redakcja@policja.waw.pl do 30 czerwca 2014 r. Nagrodą książka Piotra Pochuro: „Cena za honor” - zostanie rozlosowana spośród e-maili z prawidłowymi odpowiedziami. Zwycięzcą ostatniej krzyżówki została Pani Katarzyna Stefańska.

POLICYJNA KRZYŻÓWKA

Poziomo:

1. spotkali się tam pełnomocnicy ds. ochrony praw człowieka
2. biorą udział w sytuacjach kryzysowych
6. podstawa poszukiwań
7. mówiono na nim o kobietach w Policji
9. mianowanie na pierwszy stopień oficerski
10. organizator policyjnej Nocy Muzeów
12. potrzebne do kierowania pojazdem
13. ... przeszkód
14. przetrzymywany w celu wymuszenia korzyści
17. spotkanie kadry kierowniczej

Pionowo:

1. poświęcona zarządzaniu kompetencjami kobiet w Policji
3. może być narkotykowa
4. powrót do przestępstwa
5. ... komend i komisariatów Policji
8. skradzione rzeczy
11. akt prawny w trakcie prac legislacyjnych
12. umówione spotkanie pseudokibiców
14. monitoruje miejskie kamery w Warszawie
15. wprowadzane do systemu
16. spotkanie Rady Gubernatorów

Stołeczny Magazyn Policyjny - miesięcznik, ISSN 1731-4550

Nakład: 1500 egzemplarzy

Adres redakcji: ul. Nowolipie 2, 00-150 Warszawa

e-mail: ksp.redakcja@policja.waw.pl

Telefon: (22) 603-38-40; (22) 603-38-41

Redaktor naczelna: kom. Anna Kędzierzawska

Druk: Drukarnia Top Druk, ul. Nowogrodzka 151a, 18-400 Łomża

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania, zmiany tytułów i opracowania redakcyjnego tekstów przyjętych do druku. Za treść zamieszczonych reklam, ogłoszeń i materiałów sponsorowanych redakcja nie odpowiada. Przedruki z czasopisma tylko za zgodą redaktora naczelnego. Miesięcznik rozprowadzany jest bezpłatnie w policyjnej dystrybucji wewnętrznej.